

Statura Unui Om Perfect

Jeffersonville, Indiana, USA
14 octombrie 1962 dimineața

1 Este plăcut să fim înapoi în Tabernacol din nou în această dimineață. O grațioasă bună dimineața la voi toți. Și eu sunt încredințat că aceasta va fi o zi măreață pentru noi toți în prezența Domnului nostru. Iar acum, eu am o lecție în dimineața aceasta. Eu vreau să intru chiar direct la această lecție deoarece ea este o... Eu cred că ea este importantă, și să feresc mulțimea de la a fi așa indispusă voi știți... trebuie să stea mult, și mulți stau în picioare. Eu voi merge chiar direct în lecție.

2 Iar acum, diseară eu vreau să vorbesc asupra subiectului despre Călăuza Vieții Mele. Și eu sper că mulți care pot... atât de mulți câți pot fi, vor fi prezenți la timpul acela pentru diseară. Oricum, dacă voi aveți o biserică a voastră proprie, noi suntem... desigur noi vrem ca voi să fiți la biserică voastră. Aceea este datoria voastră: să fiți acolo, unde este postul vostru de datorie, să lăsați lumina voastră să strălucească.

Acum, noi continuăm să sperăm că de fiecare dată când noi venim înapoi noi vom avea loc puțin mai mult pe aici. Dar noi avem dificultăți cu acesta, oh pretutindeni. Acel Comitet de Administratori cu siguranță că au răscolit în fiecare lucru. Ei au trimis spre un loc; ei îl aprobă; apoi îl trimit altundeva și îl opun, și îl trimit înapoi; ei îl aprobă aici, și înapoi... oh, ce timp am avut noi. Dar voi știți, Satan este întotdeauna un luptător împotriva a ceea ce este drept. Doar amintiți-vă, voi aveți întotdeauna dreptate despre...

3 Eu mă întrebam unde erai tu, Anthony, (eu nu l-am văzut... l-am întâlnit pe tatăl tău,) și am privit peste audiență; el a zis că tu ședeai acolo. Noi suntem fericiți să te avem pe tine și pe tatăl tău aici cu noi, Fratele Milano din New York. Eu sper... mergând peste mări de data aceasta eu pot să iau o altă „săritură” afară din New York, acolo afară pe undeva, dacă va voi Domnul.

Și astfel noi suntem foarte fericiți pentru fiecare din voi. Tocmai bine, ca voi să fiți aici. Și noi am avut un timp grozav seara trecută, sau cel puțin eu am avut. Eu nu am avut... Isaia în Templu.

4 ... și dimineața aceasta noi vrem să vorbim asupra subiectului, sau să învățăm mai degrabă, dacă noi putem, Zidind Tabernacolul Viu..., Zidind Tabernacolul Viu al Locului de Locuință al Viului Dumnezeu: Omul Perfect, Tabernacolul Viu al Dumnezeului celui Viu, unde El locuiește.

Eu înțeleg că ei au unele din aceste cântări bune aici, și eu nu ajung să le aud. Iar diseară eu voi încerca să ajung aici jos. Soția mea mi-a spus despre un Frate Ungren, (eu cred că era numele lui) de jos în Tennessee. Acum, el a fost aici seara trecută. Eu nu-l văd în această dimineață, dar eu presupun că el este aici pe undeva. Și mi-ar place să-l aud cântând diseară, dacă eu pot, ca fie Jos Din Slava Sa sau Ce Mare Ești Tu. Mi-ar place să aud asta. La câți v-ar place să auziți pe Fratele Ungren cântând? Oh, mie îmi plac cântările bune. Și Meda a spus, el avea un fel de bariton, și aceasta îmi amintește de Fratele nostru Baxter. El este un cântăreț, de asemenea, așa cum noi toți știm. Și Jos Din Slava Sa sau Ce Mare Ești Tu, eu cred că l-am localizat acum acolo... Va fi aceasta în regula, Frate Ungren, diseară, dacă tu vrei? Dacă stai aici. O să încerci tu a rămâi pentru serviciul de seară? Păi, eu îți spun, cum va fi aceasta dacă noi... Eu nu vreau să cauzez cuiva vreo divergență, dar de ce nu atunci, dacă el ar vrea în decursul timpului celor Șapte Peceți când noi predicăm asta, dacă tu ai veni, mi-ar place să o pun pe bandă, vedeți voi, să o luam: Ce Mare Ești Tu, și de asemenea Jos Din Slava Sa în timpul acela?

5 Oh nu este aceasta minunat să slujim pe Domnul? Eu nu știu ce aș face dacă eu nu eram un Creștin. Este doar așa de bine să fii un Creștin; eu doar simt că-mi vine să sar în sus și-n jos strigând cât de tare mă țin puterile. Să fii un Creștin, gândiți-vă la aceasta. Toți ancorați deoparte în Cristos.

Eu știu că eu chem greșit numele acestui om de fiecare dată - fie că este „S.T.,” sau „T.S.,” sau ceva de felul acesta, Sumner, Fratele Sumner. Eu vreau să-i mulțumesc lui și la scumpa lui soțioară. Eu cred că ea a folosit cam, se pare că în jur de șase luni să bată la mașină aceste Șapte Epoci ale Bisericii, și acum noi le avem înapoi bătute la mașină, gata pentru verificare, și să meargă în formă de carte Cele Șapte Epoci ale Bisericii. Sora Sumner, oriunde ai fi tu, cu siguranță tu ne vei lăsa să-ți plătim pentru asta. Aceea a luat o mulțime de lucru. Păi, aceasta este așa de groasă. Aceea mi-ar lua cam șase luni să citesc prin ea, să nu mai vorbim să trebuiască să o iau de pe benzi, și apoi să mă întorc înapoi și să scot repetările afară, și să o fac într-o carte. Noi o vom face gata și o trimitem la tipar imediat, căci credem că aceasta este un lucru pe care oamenii trebuie să o dobândească chiar acum, și voi o puteți studia. Iar Billy tocmai îmi arăta, când am venit înăuntru înapoi acolo cu câteva minute în urmă, că aceasta era gata acum să meargă la tipar. Astfel, soră, Tabernacolul îți va plăti ție pentru aceasta. Eu nu mă aștept ca tu să faci asta pentru nimic. Sau fie că dacă noi vom obține cartea și trebuie să punem un preț pe ea, sau ceva, noi vom pune un preț unde tu vei primi ceva oricând ei o vând, orice este acesta. Tu doar vorbește cu Comitetul, Comitetul de Administratori, și unii dintre ei de acolo, și ei vor purta de grijă de aceasta pentru tine. Domnul să te binecuvânteze într-adevăr bine.

6 Micuțul Frate bătrân și Sora Kidd șezând aici, cam ceva sub o sută (doar un picuț). Și eu am

Întâlnit-o cu puțin timp în urmă și ea a zis: „Păi, aceasta va fi probabil ultima dată când eu ajung să te văd, Frate Billy,” zicea ea: „Eu devin așa bătrână.”

Eu am zis: „Oh, doamne! Eu nu vreau să te aud că spui asta.” Întocmai ca o micuță bătrână mamă și tată. Noi iubim pe Fratele și Sora Kidd, fiecare îi iubește. Aceasta doar face ceva pentru mine când eu îi văd pășind în biserică, un cuplu mic bătrân ca acesta; și doar gândiți-vă, că ei predicau Evanghelia înainte să mă nasc, iar eu sunt un om bătrân. Da, gândiți-vă doar, ei predicau înainte să mă nasc. Și iată-mă aici acum. Eu ajung să mă gândesc: „Eu devin așa de bătrân,” și doar aproape să gândesc, aproape gata să renunț; și eu îi văd pe Fratele și Sora Kidd intrând: „Glorie lui Dumnezeu!”

Eu spun: „Nu, eu mă simt bine.” Da domnule, să-i văd, cum pot ei... cum ei într-adevăr te inspiră. Apoi vă dați seama că aproape la vârsta mea din nou, și apoi încă mergând pe câmp. Au venit jos azi dimineață și au cerut cărți, că ei puteau să ia cărți și să le vândă; au vrut casete, astfel ca ei să poată să meargă afară și să câștige suflete prin aceste casete - la vârsta de aproape o sută de ani. Acum, unde sunt cele două aripi ale voastre despre care am vorbit seara trecută? Da, eu încep să mă gândesc despre: „Unde sunt ale mele?” Ce vârstă aveți, Soră Kidd? (Optzeci și unu) Ce vârstă aveți, Frate Kidd? (Optzeci și doi). Optzeci și unu și optzeci și doi de ani, și încă își folosesc aripile lor în acțiune, încă merg.

7 Orice devine rău în Ohio despre care știe Sora Kidd, telefonul sună acasă. Zilele trecute ea a sunat și un bebeluș (o fetiță mică bebelușă, cred eu că a fost) s-a născut, și intestinalele erau în afară ei, vezica, în afara bebelușului. Și doctorul nu știa ce să facă privitor la aceasta, și i-a fost teamă să preia operația. Noi ne-am rugat... [Sora Kidd relatează cazul din audiență - Ed.]... a introdus intestinalele înapoi înăuntru printr-o operație și se gândea că nu putea trăi; iar ea a trăit, fără pasaj atunci, de la rect pentru ca hrana să treacă prin. Sora Kidd a sunat din nou, noi am oferit din nou rugăciune, iar acum ea are un pasaj normal. Aici este ea ca o martoră, doctorul de asemenea. Acesta este un martor că Domnul Isus, marele Creator... vedeți ce a încercat Satan să facă? Să întrerupă viața aceluia bebeluș. Și apoi, vedeți apoi, eu cred că doamna a venit înapoi, a venit înapoi la Domnul. Sora Kidd a condus-o înapoi la Cristos, după ce s-a întâmplat această mare minune pentru bebelușul ei.

8 Eu am avut o chemare din California ieri, un frățior lucrător afară acolo, cu care eu am fost când am mers mai întâi în California cu ani în urmă, nepotul lui micuț a fost născut cu patru... trei valve închise în inima lui. Și eu i-am spus de cazul acela. Și am zis: „Dumnezeul care a putut crea pe celălalt și să-l facă corect poate desigur să-ți vindece nepotul tău.” Doar spune-i băiatului să fie de un bun curaj. Iar băiatul a fost la adunare când eu am fost întâi în California, cam cu optsprezece ani în urmă acum... șaisprezece ani în urmă, a fost aceasta, și eu eram în California, și el... așa l-a influențat adunarea pe acel băiat încât atunci când ei au luat copilul și el a fost născut, ei au văzut că ceva era greșit, el era albastru, și ei au încercat să pompeze oxigen în el și așa mai departe, și el nu era... se părea că urma să supraviețuiască, și doctorii atunci i-au dat examinare și au aflat că trei valve erau închise în inima lui, nu se deschideau deloc, vedeți, doar o valvă pompa, și el a chemat pe tăticul lui și a zis: „Tăticule, cheamă-l pe Fratele Branham chiar imediat. Spune-i, 'Doar să-i ceară lui Cristos, El o va face'.” Aceasta este. Oh, doamne. Influență, ce văd ei. Vedeți, despre ce s-a vorbit seara trecută: Lucrul potrivit la timpul potrivit.

9 Păi, noi mergem înainte vorbind și nu vom ajunge în lecție, nu-i așa? Aceasta este întocmai ca melasa într-o dimineață rece, tot așa de groasă cât poate să fie, voi știți, și toți se țin împreună. Noi suntem foarte fericiți să avem părtașie ca aceasta. Da, domnule.

Astfel acum, să ne liniștim acum și să mergem jos la lecție. Acum, eu o să... poate... eu nu știu dacă voi puteți vedea asta sau nu pe tablă. Poate dacă eu am întors asta în felul acesta în câteva momente, păi, noi vom fi în stare [Fratele Branham cere o tablă - Ed.]

10 Acum, în timp ce ei se pregătesc pentru aceasta... eu încep târziu în dimineața aceasta... Nu, nu, eu sunt cam cu cincisprezece minute mai devreme, și astfel atunci noi doar o vom lua domol acum, deoarece noi nu vrem să ajungem în grabă. Acum, când voi ajungeți într-o grabă, atunci voi ruinați lucrurile pe care voi urma să le spuneți. Acum, eu am ascultat la o bandă zilele trecute, așa cum v-am spus, și mi-a fost rușine de mine însumi, nu de ceea ce am spus, ci de felul în care am spus-o, prea repede. Aceasta este doar o aruncare agitată. Eu simt ca să aștept...

11 Eu doar am văzut zilele trecute unde ei urmau să zidească o mare grădina zoologică, aici în mijlocul Louisville-ului, și Dl. Brown (eu cred că acesta) era acolo și a oferit \$1.000.000 pentru grădina zoologică. Păi, dacă eu i-aș fi avut, eu aproape că i-aș fi dat pentru ca să dea drumul la acele animale. Eu nu cred în a pune în cuști ceva în acest fel. Eu doar... Eu merg în grădina zoologică și văd acele sărmene animale bătrâne, urși și lei și altele umblând înainte și înapoi, închise pe viață, voi vedeți. Te face să te simți rău. Până la urmă, ele sunt capturate prin inteligența unui om care este mai deștept decât ele. Vedeți, și ei le capturează și le pun în captivitate.

Acum, eu mă gândesc că diavolul face aceasta. El ia oameni prețioși, care ar trebui să parcurgă

marile locuri ale lui Dumnezeu, câmpii și lucruri ca acestea, și apoi îl pune într-o închisoare a unei denominațiuni sau ceva crez sau ceva, și îl leagă acolo; și ce lucru oribil este acesta.

Și mie nu-mi plac grădinile zoologice. Dar eu simt ceva ca unul din animalele acelea, când tu cu totul ești pus în cușcă și tu doar încerci să te eliberezi, voi știți, să ieși afară să faci ceva.

12 Acum, înainte să ne apropiem de Cuvânt, să ne apropiem de Autorul Cuvântului așa cum ne aplecăm capetele, acum, în rugăciune.

Grațiosule nostru Tată Ceresc, noi ne-am adunat din nou în această dimineață în Numele Domnului Isus, Fiul Tău prețios, Dumnezeu încarnat, a venit pe pământ pentru împăcarea păcatelor noastre și a murit, cel neprihănit, ca noi prin neprihănirea Lui, fiind nedrepti să putem fi făcuți perfecți în El. Noi venim mărturisind că noi suntem nevrednici, Doamne. Nu este nimic bun privitor la noi. Și noi suntem toți într-o închisoare mare. Nu contează în ce colț stăm noi, noi încă suntem toți în închisoare. Unul nu-l poate ajuta pe celălalt. Dar Dumnezeu, în mila Lui infinită, a coborât jos și a deschis ușile închisorii să ne elibereze. Noi nu mai suntem în cușcă acum. Noi nu suntem în grădina zoologică a lumii, ci acum noi suntem liberi; noi suntem în afară.

13 Oh, cum Îl iubim noi și-L adorăm! Cum putem noi umbla prin câmpiile mari ale promisiunii Lui și să le vedem manifestate înaintea noastră și cu proprii noștri ochi; vedem pe marele Dumnezeu al Eternității desfășurându-Se înaintea noastră, și făcându-Se real așa cum El a făcut profețiilor din vechime; știind aceasta: că ei se odihnesc cu o asigurare că într-o zi noi vom fi din nou restaurați înapoi după ce această viață se termină și învierea, spre o Viață Eternă care nu se va veșteji niciodată. Trupurile noastre nu vor îmbătrâni, și noi nu vom muri niciodată. Și noi nu vom mai flămânzi, și niciodată nu vom mai avea o lipsă. Dar noi vom umbla cu El. Noi vrem să-L auzim zicând: „Intrați în bucuriile Domnului care au fost pregătite pentru voi de la întemeierea lumii.” În urmă înainte de intrarea păcatului înăuntru, cum a făcut El pregătirea, pentru Adam și Eva, ca ei să nu trebuiască să fie niciodată bolnavi, sau să aibă un necaz. Și acum El a pregătit-o pentru noi, și El știa mai dinainte că noi vom veni. Păcatul a făcut marea blocadă, și acum păcatul a fost îndepărtat prin Sângele lui Isus. Acum, noi suntem destinați pentru Țara Promisă prin promisiunea lui Dumnezeu, care este Eternă.

14 Binecuvântează-ne acum, Tată, așa cum noi studiem Cuvântul Tău. Noi vrem să știm ce fel de oameni trebuie să fim pentru a fi acolo. Ajută-ne astăzi în această școală ca noi să putem avea pe marele Stăpân învățător cu noi - Duhul Sfânt care să vină jos și să se descopere pe Sine pentru noi prin Cuvântul Lui. Pentru că noi o cerem în Numele Lui și pentru slava Lui. Amin.

15 Acum, întâi mi-ar place ca voi să întoarceți cu mine la II Petru capitolul 1, și eu vreau să citesc o parte din această Scriptură: II Petru capitolul 1. Și acum către voi care aveți creioanele și hârtia voastră, și eu cred că mi s-a spus în această dimineață căci cândva, întorcându-mi capul la o parte de acolo, aceasta nu e foarte clară pe bandă. Eu într-adevăr nu vreau să fac asta, și eu cred căci cândva dacă noi vom socoti să obținem un microfon web și să-l atârnam aici în tavan... Nu contează unde ai fi tu atunci, tu ai fi în regulă... acesta ar fi doar perfect peste tot în jur. Doar un microfon deasupra în tavan.

16 Și acum așa... în timp ce vorbesc, și dacă voi după serviciu sau vreți, puteți copia această schiță de aici, atunci eu de asemenea o am scrisă aici. Eu voi lua o pioneză și o pun în față aici, dacă vouă v-ar place să o faceți cândva. Veniți înăuntru puțin mai devreme în această după-amiază, astfel ca noi să înțelegem.

17 Acum, noi ne apropiem de cele Șapte Pечеți. Noi tocmai am terminat cele Șapte Epoci ale Bisericii, și acesta este un mesaj în învățătura care leagă omul în aceea că urmează să fie răscumpărat prin Sângele Domnului Isus, și urmează să fie în acea Epocă a Bisericii, acea Epocă Eternă a Bisericii la sfârșitul Pечeților. Acum, noi știm că noi avem Șapte Trâmbețe, Șapte Plăgi, Potire, și așa mai departe, în care noi intrăm așa cum mergem înainte, dar noi așteptăm pentru mai mult loc astfel ca oamenii să poată să fie așezați.

Și mă gândeam că aceasta s-ar lega înăuntru chiar unde mă așteptam eu... Eu nu mă așteptam să desenez această schiță, dar zilele trecute eu eram cu niște prieteni scumpi de-ai mei, Coxii de jos din Kentucky. Eu am mers jos, mă gândeam că poate eu aș lua încă o zi la vânatoare de veverițe înainte să se închidă sezonul. Și eu am fost sus în păduri cu prietenul meu, Charlie, stând acolo, și Rodney, fratele lui, și eu nici măcar nu am văzut o veveriță. Eu cred că le-am speriat pe toate, când am ajuns să strigăm acolo în păduri. Aceasta-i ce a venit la mine, băieți, și Soră Nellie și Margie, când eu v-am spus că o să vă spun duminică când eu ajung la aceasta. Aceasta este ce a venit la mine asupra unui mesaj asupra căruia eu urma să vorbesc, și cum restul din acesta s-a legat drept în el. Și, oh, eu parcă aveam adevărat, adevărat Duh de strigare acolo sus în pădure.

18 Astfel acum, să citim acum II Petru, capitolul 1, (o porțiune din el).

„Simon Petru, un slujitor și un apostol al lui Isus Cristos, către cei care au obținut o credință de același preț cu noi prin neprihănirea lui Dumnezeu și Mântuitorul nostru Isus Cristos:”

Mie îmi place felul în care este declarat chiar acolo, deoarece întregul meu subiect în această dimineață este bazat pe CREDINȚĂ, vedeți. Lăsați-mă să citesc aceasta din nou; ascultați de aproape.

„Simon Petru, un slujitor și un apostol al lui Isus Cristos, către cei care au obținut o credință de același preț cu noi prin neprihănirea lui Dumnezeu și Mântuitorul nostru Isus Cristos:”

Observați, El zice: „Eu am obținut această credință, și eu adresez aceasta către cei care au obținut credință de același preț.” Eu vreau... aceasta nu este către lumea din afară; aceasta este către Biserică, acei care sunt în Cristos.

„Harul și pacea să vă fie înmulțite prin cunoștința lui Dumnezeu, și a lui Isus (Cristos) Domnul nostru,

În acord cum puterea Lui Divină ne-a dat toate lucrurile. (Puterea Lui Divină acum ne-a dat TOATE lucrurile) care aparțin de viață și evlavie, prin cunoștința aceluia care ne-a chemat la slavă și virtute:

Prin care ne-au fost date promisiuni nespuse de mari și prețioase: ca prin acestea (aceste promisiuni) voi să puteți fi părtași ai naturii divine,...”

19 Acum, lăsați să se îmbibe aceasta foarte adânc acum. Nu predicăm în această dimineață; noi doar învățăm această lecție - natura Divină. Lăsați-mă să citesc acel verset al 4-lea din nou acum, astfel ca voi să nu-l pierdeți:

„Prin care [ne] sunt date... Prin care ne sunt date nouă nespuse de mari și scumpe promisiuni: ca prin acestea (aceste promisiuni) voi să puteți fi părtași ai naturii divine, după ce ați scăpat de stricăciunea care este în lume prin poftă.”

Vedeți lumea - noi am scăpat de aceea acum. El adresează aceasta către Biserică. De aceea suntem noi aici în această dimineață să aflăm care este calea; care sunt cerințele lui Dumnezeu? Nu există nici o persoană aici care iubește pe Dumnezeu, decât care vrea să devină mai mult ca Cristos, acum, este pus aici afară - fiecare Creștin. Eu sunt un veteran bătrân. Priviți la Fratele și Sora Kidd aici; ei sunt probabil cei mai bătrâni din clădire. Dar dacă eu i-aș întreba: „Care este dorința inimilor voastre?” Aceasta ar fi: „Mai aproape de Dumnezeu.” Când voi învățați despre Cristos, există ceva privitor la El care este așa iubitor, tu doar încerci să ajungi drept în El.

20 Scuzați această expresie: eu i-am spus soției mele aici nu cu mult în urmă (amândoi îmbătrânim și...) eu am spus către ea. Eu am zis: „Tu mă iubești așa cum tu obișnuia-i?”

Ea a zis: „Eu desigur că te iubesc.”

Și eu am zis: „Tu știi, eu te iubesc așa de mult încât mi-ar place să te iau și să te trag înlăuntrul meu, astfel ca noi să putem fi într-adevăr unul.” Acum că... multiplicați asta cu o sută de milioane, și atunci veți afla cum că credinciosul, care se îndrăgostește de Cristos, vrea să ajungă în El, deoarece aceasta este o dragoste; și aici El o să ne arate cum că prin aceste promisiuni noi să putem fi părtași Naturii Divine a lui Cristos. Aceste trupuri muritoare, cum că noi putem fi părtași.

21 Eu aș putea spune ceva aici. Motivul că eu cred... Acum cineva m-a înțeles greșit aici nu cu mult în urmă. Eu am primit o scrisoare de la Asociația Predicatorilor care a zis că eu am crezut că noi eram împerechiați-sufletește, și noi trebuie să ne părăsim perechea noastră dacă noi nu suntem sufletește-împerechiați cu ele, să ne căsătorim cu alta la care noi eram sufletește-împerechiați. Oh doamne! Am zis: „Eu nu sunt vinovat de o erezie ca aceasta.” Eu întotdeauna am fost împotriva acesteia. Eu nu cred în asta. Desigur că nu. Eu cred că Dumnezeu ne dă o pereche. Aceasta-i adevărat. Și atunci noi devenim o parte unul din altul. Asta-i adevărat, și înainte ca un om să se căsătorească, el ar trebui să gândească lucrurile acestea; să le studieze.

22 Un tânăr m-a întrebat zilele trecute, a zis: „Tu crezi că eu aș putea... s-ar cuveni să mă căsătoresc, Frate Branham, cu o fată așa și așa?”

Eu am zis: „Cât de mult te gândești la ea?”

El a zis: „Oh doamne, eu doar o iubesc.”

Eu am zis: „Păi, dacă tu nu o să trăiești fără ea, tu mai bine căsătorește-te cu ea atunci. Dar dacă tu poți trăi fără ea, tu mai bine să nu o faci. Dar dacă aceasta o să te omoare, tu mai bine mergi înainte

și căsătorește-te.” Și astfel ceea ce eu încercam să-i arăt este aceasta: că dacă tu o iubești așa de mult... Acum, chiar acum înainte ca tu să fii căsătorit toate lucrurile sunt bune și frumoase, dar după ce tu te căsătorești atunci trudițiile și încercările vieții vin înăuntru. Aceasta este când tu trebuie să fii așa în iubire încât voi vă înțelegeți unul pe altul. Când tu ești dezamăgit de ea, sau ea este dezamăgită de tine, voi încă vă înțelegeți unul pe celălalt.

23 Acesta este felul și cu Cristos. Vedeți, noi trebuie să fim în așa iubire cu El încât atunci când noi cerem ceva, și El nu ne-o dă, aceasta nu ne clintește nici un pic. Vedeți de ce? Și singurul fel în care voi puteți face aceasta este să deveniți părtași ai Naturii Sale Divine, atunci veți înțelege motivul de ce El nu vă poate da aceasta vouă - părtași ai Naturii Sale Divine. Atunci priviți aici: „după ce am scăpat de stricăciunea care este în lume prin poftă”, scăpați de ea. Vedeți către cine este aceasta. Aceasta este către Biserică. Cei ce sunt în Cristos au fost înălțați deasupra acestor lucruri. Nu el s-a înălțat pe sine, ci Cristos l-a adus sus.

24 Către frații și surorile mele de culoare care sunt prezenți în această dimineață... Eu nu vreau ca aceasta să facă vreo vătămare, dar noi am fost într-o adunare cu un timp în urmă, eu nu știu dacă am spus-o vreodată la Tabernacol; eu am spus-o în multe locuri. Acolo era o soră de culoare care a zis: „Pot să am mărturisire, sau să mărturisesc?”

„Desigur, soră, mergi drept înainte.”

Ea a zis: „Eu vreau să fac această mărturisire pentru slava lui Dumnezeu.”

Ea a zis: „Voi știți, eu nu sunt ce s-ar cuveni să fiu;” și ea a zis: „eu nu sunt ce eu vreau să fiu, dar” a zis ea: „un lucru-i sigur, eu nu sunt ceea ce obișnuiam să fiu.”

25 Vedeți, ea a venit de undeva; ea a fost adusă sus. Aceasta este cum știm noi că am trecut de la moarte la Viață. Noi privim înapoi la groapa din care am fost scoși. Vedeți, noi nu suntem ce vrem să fim; noi nu suntem nici măcar ce s-ar cuveni să fim; dar pentru un lucru suntem mulțumitori, noi nu suntem ceea ce noi obișnuiam să fim. Noi suntem pe cale; și „am scăpat de stricăciunea lumii” - am scăpat de aceea - pofta și stricăciunea lumii. Voi sunteți deasupra acesteia.

26 Acum, acela este felul de persoană către care El vorbește, persoana care a scăpat de aceste lucruri - de stricăciunea lumii.

„Și pe lângă aceasta, dându-vă toată silința, adăugați la credința voastră fapta; și la faptă cunoștința;

Și la cunoștință înfrânarea; și la înfrânare răbdarea; și la răbdare evlavia;

Și la evlavie bunătatea frățească; și la bunătatea frățească Iubirea.”

27 Acum, El ne-a dat aici conturul ce să facem; să știm cum să o facem. Acum, așa cum am zis, noi toți încercăm să venim mai aproape de Dumnezeu. De aceea am ales acest mesaj în această dimineață pentru biserică, știind că oamenii călătoresc pentru... Seara trecută am zis: „Câți sunt aici din afara orașului.” Cam nouăzeci și opt la sută din oameni erau din afara orașului. „Câți sunt aici de la o sută de mile?” Păi, aceasta a mers peste, eu presupun, optzeci la sută. „Câți sunt aici de la peste cinci sute de mile?” Și aproape o treime din oameni erau aici de la peste o sută... cinci sute de mile depărtare. Gândiți-vă la aceasta. La oamenii care călătoresc. Păi, acei oameni nu vin la biserică în felul acesta numai să fie văzuți. Acolo nu este... aceasta ceea ce lumea din afară ar vedea ceva frumusețe în jurul acestui loc. Ei toți sunt oameni simpli, săraci, îmbrăcați obișnuit. Acolo nu sunt mari imnuri de la unii care pretind a fi cor îngeresc, orgi cu țevi, și ceva ferestre cu sticlă vopsită. Voi cu greu puteți obține un loc pe bancă și stați în jurul pereților. Ei nu vin pentru ceva de felul acela, ci ei vin din cauză că în interiorul lor este ceva care vede o frumusețe pe care ochiul natural nu o vede. Acesta este un ochi spiritual care prinde frumusețea lui Cristos. De aceea vin ei.

28 Astfel, cu zilele înainte ca noi să avem serviciul, eu mă rog constant. Merg în pădure, iau în buzunarul meu... îi spun soției: „Eu merg afară să vânez veverițe în dimineața aceasta.” Și eu pun un creion și un carnet de hârtie în buzunarul meu. Îndată ce se face lumină suficientă să văd, eu mă așez lângă un pom undeva, cu mâinile sus în aer, și zic: „Doamne, ce pot eu să fac astăzi? Ce îmi vei da Tu pentru copiii Tăi?”

Apoi când eu ating ceva care pare să ardă jos, vine ceva în acest fel: Când Prezența Lui vine mai aproape eu încep să aud ceva parcă departe de tot la distanță, ceva în ordinea aceasta:

Doi.....ori.....doi.....egal cu.....patru; (mai aproape)

Doi.....ori.....doi.....egal cu.....patru;

Doi.....ori.....doi.....egal cu.....patru;

Doi ori doi egal cu patru;

[Fratele Branham își mărește viteza de fiecare dată când el repetă această frază pentru accentuare - Ed.] Înainte și înainte și înainte în felul acesta. Aceasta este Prezența Lui venind înăuntru.

29 Predă-te, și după o vreme tu te desprinzi de tine. Acolo vine vedenia: „Du-te la cutare și cutare loc și la cutare și cutare lucru.” Vedeți, începe de la meditare, gândul vostru la Dumnezeu, afară din lume, departe de lume afară în pustie, de unul singur. Și aceasta începe să vină: „Unu - unu...” Eu spun... Orice număr sau orice, doar ceva începe treptat, venind ușor înăuntru. Atunci acesta vine mai repede, mai repede. Tu șezi acolo și-ți ridici mâinile sus; nu spui un cuvânt, doar îți ții mâinile în aer. Primul lucru care-l știi, întreaga ta ființă este luată departe. Atunci tu vezi lucruri pe care El vrea ca tu să le știi, arătându-ți lucruri care au să vină. Uneori aceasta vine sus la un punct, până la un anumit punct, și apoi se oprește. Aceasta nu merge într-o viziune. Atunci Scriptura doar curge laolaltă. Eu îmi apuc creionul, astfel ca să nu uit aceasta, și o scriu jos. O scriu jos, și eu vin acasă și mă uit peste ea, și o studiez; și uneori, aceasta nici măcar nu-mi pare că are sens când mă uit peste ea, și apoi după un timp iată-o aici; aceasta scapără, ea merge din nou! Apoi eu iau o cărticică ca aceasta și doar încep să schițez jos atât de tare cât pot eu, ceea ce El îmi spune. Mă gândeam: „Doamne, eu merg jos la Tabernacol și le spun, 'Veniți jos,' eu am ceva pentru ei.” Așa este cum vine aceasta. Exact. Până când mai întâi mi-o dă El mie, eu nu o pot da afară.

Astfel atunci pe aceste schițe mici, pe care voi mă vedeți că le privesc; și aceasta prima ce eu am început-o, eu nu am luat această parte aici, până doar cam cu o zi sau două în urmă sus în pădure.

30 Acum, acești oameni sunt... Petru zice aici cum că noi trebuie să fim părtași ai naturii Sale Divine. Acum, fiecare dintre noi încearcă să crească în statura lui Dumnezeu.

Acum, după ce noi terminăm cu cele Șapte Peceti, atunci la acel timp al sunării celor Șapte Peceti, sau dezlegarea, desigur noi știm ce este o Pecete; aceasta este a dezlega o slujbă, a dezlega Șapte Peceti. Și noi vom vedea aceasta chiar pe schemă. Aceasta dezleagă un mesaj, ceva care este pecetluit.

31 Ultima duminică seara am predicat despre, Cheia, și cheia este credința. Credința ține cheia, cheia este Scriptura, și Cristos este Ușa. Astfel credința ia micuțele balamale ale Scripturii, și deschide slăvilă și bunul lui Dumnezeu afară la poporul Lui. Astfel credința ține cheia care deschide pe Cristos la oameni. Îl deschide; îl descoperă.

Astfel astăzi noi o să încercăm să luăm aceeași cheie să descuiem calea să devenim un Creștin virtuos în statura lui Dumnezeu, și să fim un Tabernacol Viu în care să locuiască Dumnezeu cel Viu. Amintiți-vă, Dumnezeu se descoperă pe Sine în trei feluri. Prima dată El s-a descoperit pe Sine într-un Stâlp de Foc. Acela a fost numit, Calitatea de Tată. Apoi același Dumnezeu s-a manifestat în Isus Cristos. Care El a construit un trup, a făcut acest trup. În al treilea rând, prin moartea aceluia trup, El a sfințit o Biserică în care El să poată locui. Acesta era Dumnezeu deasupra noastră; Dumnezeu cu noi; Dumnezeu în noi - același Dumnezeu.

Acesta-i motivul că el a fost numit Tată, Fiu, Duh Sfânt. Nu trei dumnezei - trei slujbe ale unui Dumnezeu. Dacă ei se gândeau numai la aceasta la Consiliul din Niceea, noi nu am fi tot încurcați, nu-i așa? Aceasta-i adevărat. Nu trei Dumnezei.

32 Oamenii nu puteau înțelege cum a vorbit Isus Tatălui, și El și Tatăl sunt Unul. Păi, asta este unde este întregul lucru. Sigur, doar îl desfășoară, desigur. Vedeți, nu sunt trei dumnezei - trei slujbe. Ce este aceasta? Dumnezeu binevoitor față de creația Sa. Dumnezeu vrea să i se facă închinare. Cuvântul Dumnezeu înseamnă obiect de închinare. Și acesta este Dumnezeu încercând să determine poporul Lui astfel ca El să poată obține de la ei lucrul pentru care El i-a creat.

El nu te-a creat să fii altceva afară de un fiu și fiică a lui Dumnezeu. Dacă ați pierdut aceasta, (de a fi fiu și fiică a lui Dumnezeu) voi ați pierdut semnul. Și pierderea... Cuvântul S-I-N [păcat - Trans.] înseamnă a pierde semnul. A pierde semnul. Apoi, dacă eu trag către o țintă, bătând o pioneză la cinci zeci de iarzi, și eu trag, îmi iau jos pușca și trag, și eu o ratez patru sau cinci țoli, ce s-a întâmplat? Pușca mea are nevoie să fie reglată. Există ceva greșit. Și dacă eu pierd credința în Dumnezeu, dacă eu pierd de a fi un Creștin... Dumnezeu te-a pus aici să fii un Creștin, și dacă tu deviezi la o parte - vino înapoi și fii reglat. Și există numai un singur lucru care te poate regla, aceea este Scriptura. Duhul Sfânt în Scriptură te reglează. Te aduce direct către țintă din nou.

33 Acum, noi o să studiem Cuvântul Lui.

Ștefan a zis în Fapte 7 și de asemenea în... Să citim doar asta. Vorbind despre... Acum noi vorbim despre un Tabernacol al lui Dumnezeu. Acum Ștefan a zis - fiindcă acesta o să fie un Tabernacol Viu al Dumnezeului celui Viu. Ștefan a zis în Fapte capitolul 7, și eu cred că în Fapte 7, începând pe la versetul 44:

„Părinții noștri au avut cortul mărturiei în pustie, așa cum îl rânduiase El, vorbind către Moise ca el să-l facă după modelul pe care-l văzuse el.

Care de asemenea părinții noștri care au venit după aceea l-au adus înăuntru cu Isus în posesia Neamurilor, pe care Dumnezeu le-a scos afară dinaintea feței părinților noștri, până în zilele lui David;

Care a căpătat trecere înaintea lui Dumnezeu, și a dorit să găsească un tabernacol pentru Dumnezeul lui Iacob.

Dar Solomon i-a zidit o casă.

Totuși cel prea înalt nu locuiește în temple făcute de mâini; după cum zice profetul,

Cerul este tronul Meu, și pământul este așternutul picioarelor Mele: ce casă îmi veți zidi voi? zice Domnul: sau care este locul odihnei Mele?"

34 Acum, în Tabernacol, desigur este un loc unde noi mergem să ne odihnim, luăm înmprospătare, și așa mai departe, ca odihna din somn, și așa mai departe. Acum, Evrei 10, și versetul 5, Pavel o aduce înăuntru.

„De aceea când el vine în lume, el zice, Jertfă” (acela-i Cristos) „Tu nu ai voit jertfă și ofertă, ci tu mi-ai pregătit un trup:”

Ce este tabernacolul acum? Un trup. Dumnezeu tăbărând într-un trup.

Dumnezeu vrea... sus înalt, când El a coborât pe munte, chiar dacă un taur sau o vacă a atins muntele, el trebuie să fie omorât. Dumnezeu este Sfânt.

Seara trecută când acei îngeri și-au acoperit fețele lor - sfinții Serafimi cu fețe sfinte - nici măcar nu știu ce înseamnă păcatul, și ei trebuie să-și acopere fețele în prezența lui Dumnezeu - își acopere picioarele în umilință.

Acum, Dumnezeul Sfânt nu putea uita păcatul. Astfel nimic nu putea atinge muntele unde era Dumnezeu. Apoi Dumnezeu s-a făcut trup și a locuit printre noi în forma lui Isus Cristos, Fiul Lui - creația Lui. Apoi acel Fiul și-a dat viața Lui, și celula de Sânge a lui Dumnezeu a fost ruptă ca Viața să poată ieși afară din Sânge, la noi. Prin acel Sânge noi suntem curățiți. Și acum sângele nostru, viața noastră, care a venit prin trăirea prin dorință sexuală, a adus viața noastră în lume. Sângele lui Isus Cristos ne curățește, schimbă natura noastră prin a trimite asupra noastră Duhul Sfânt; atunci noi devenim în natura divină a lui Dumnezeu; apoi noi devenim un loc de locuință pentru Dumnezeu.

35 Isus a zis: „În ziua aceea voi veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl în Mine; Eu în voi, și voi în Mine.” Știm cum că Dumnezeu este în Biserica Lui.

Biserica este acum presupusă să ia locul lui Cristos, ducând înainte slujba Lui. „Cel ce crede în Mine, lucrările pe care le fac Eu le va face și el. Încă puțină vreme, și lumea nu Mă va mai vedea; totuși voi Mă veți vedea căci Eu voi fi cu voi, chiar în voi până la sfârșitul lumii.” Acolo este ea ducând înainte lucrarea Lui.

Acum Dumnezeu... Biblia a spus aici că Ștefan a vorbit despre Solomon zidind un templu, și cel prea înalt nu locuiește în temple făcute de mâini. Căci „Cerul este tronul Meu, și pământul este așternutul picioarelor Mele. Și unde este locul odihnei Mele, decât un trup pe care Mi l-ai pregătit Tu.” Amin! Acolo sunteți. „Un trup Tu Mi-ai pregătit.”

36 Dumnezeu locuiește în statura unui om; reflectându-Se în ființa aceea - închinare perfectă. Dumnezeu în noi, fiind Tabernacolul Lui; Dumnezeu manifestat. Oh, cum am putea noi sta asupra acestuia până când aproape v-ați sufoca aici înăuntru de căldură.

37 Observați, că Dumnezeu întotdeauna, în toate timpurile, s-a reflectat pe Sine în om. Acela era Dumnezeu în Moise; priviți la el. Născut un conducător, Cristos, în timpul când el a fost născut acolo era o persecuție a copiilor încercând să-l găsească - la fel era cu Cristos. El a fost un izbăvitor în timpul acela; așa era Cristos. El era un dătător de lege; așa era Cristos. Moise a mers sus patruzeci de zile, a primit Poruncile, și a venit jos; Cristos a mers în pustie patruzeci de zile, și a venit înapoi, zicând: „Voi i-ați auzit pe acei din vechime, 'Tu să nu comiți adulter;' dar Eu vă zic, 'Oricine se uită la o femeie să poftască după ea a comis deja adulter cu ea.'” Toate lucrurile acestea diferite în care Dumnezeu se reflectă pe Sine.

38 Priviți la Iosif, născut un băiat spiritual printre o grămadă de frați. Ei toți erau oameni buni, toți acei patriarhi, dar când Iosif a venit el era diferit. El putea vedea vedenii, să interpreteze vise, și el a fost urât de frații lui din cauza aceasta. Tocmai din cauza lucrării pentru care Dumnezeu l-a pus să o facă pe

pământ, frații lui l-au urât pentru aceasta, și toată aceasta indica spre cruce. Și priviți, el a fost vândut pentru aproape treizeci de piese de arginți de către frații lui, aruncat într-o groapă să fie mort prin frații lui, a fost scos din groapa aceea, și a mers și a șezut la dreapta lui Faraon, și nici un om nu putea veni la Faraon, (care a controlat lumea în ziua aceea) nimeni nu putea veni la Faraon numai prin Iosif. Nici un om nu poate veni la Dumnezeu numai prin Cristos. Și când Iosif a părăsit palatul, înainte ca el să plece, acolo suna o trâmbiță, și alergătorii au mers înaintea lui și au strigat: „Plecați genunchiul, Iosif vine.” Nu conta unde erau, sau ce făceau ei, sau cât de importantă era lucrarea lor, trebuiau să cadă pe genunchiul lor până ajungea Iosif acolo. Și când Trâmbiță sună într-una din aceste zile, fiecare genunchi se va pleca și fiecare limbă va mărturisi! Când Cristos, Iosif al nostru, va părăsi Slava și va veni, lucrarea ta nu va fi importantă atunci. Fiecare genunchi se va pleca și-L va mărturisi de a fi Fiul lui Dumnezeu. Aceasta-i adevărat.

39 Oh, cum îl vedem noi în David. Cum David, un împărat respins, aruncat de pe propriul lui tron de frații lui, propriul lui fiu, a șezut pe Muntele Măslinilor, așa cum el a mers sus pe vârful Muntelui Măslinilor și a privit înapoi acolo în Ierusalim și a plâns; pentru că acolo propriul lui popor pe care el i-a slujit, și i-a învățat despre Dumnezeu, și propriul lui popor l-au alungat și au aruncat cu lucruri în el, l-au scuipat, și batjocorit. Când el a pornit-o sus pe deal, el a fost respins. Oh, cât de perfect despre Fiul lui Dumnezeu cu opt sute de ani mai târziu - un împărat respins printre propriul Lui popor a șezut pe munte și a plâns pentru Ierusalim, ca un împărat respins. Ce era aceasta? Dumnezeu reflectându-Se. În acei profeți reflectând pe Cristos.

Apoi acolo a venit Unul care era perfecțiunea lui Dumnezeu. El era Dumnezeu printre noi. Și din timpul acela, El s-a reflectat pe Sine în Biserica Lui pe această parte a Calvarului. Astfel, voi vedeți, noi toți încercăm să ajungem la acest loc de locuință, Tabernacolul Dumnezeului celui Viu.

40 Acum există unii oameni care îi observăm aici... El a zis: „Întâi noi avem credința, destoinicia, cunoștința, înfrânarea, răbdarea, bunătatea sau evlavia sau dragostea de frați.” În ordine, bunătatea frățească și apoi adăugați iubire. Lăsați-mă să citesc aceasta totul din nou, așa ca voi să fiți siguri că înțelegeți acum. Acum, noi o să începem la versetul al cincilea.

„Și pe lângă aceasta, dându-vă toată silința, adăugați la credința voastră fapta; și la faptă cunoștința;

Și la cunoștință înfrânarea; și la înfrânare răbdarea; și la răbdare evlavia;

Și la evlavie bunătatea frățească; și la bunătatea frățească milostenia. (Care este Iubire).

Căci dacă aceste lucruri sunt în voi, și abundă, ele vă fac să nu fiți nici sterpi nici neroditori în cunoștința Domnului nostru Isus Cristos.”

Acum Petru conturează ceva aici pentru noi, căci cum să ajungem acolo.

41 Acum eu vreau să spun aceasta: că acolo sunt unii oameni care au o parte din această faptă [Virtute], cunoștință, înțelepciune, răbdare, și așa mai departe, care nici măcar nu profesează de a fi Creștini. Acum noi doar... Noi învățăm în școală duminicală, și aceasta-i adevărat. Există unii oameni care au o parte din aceasta care nici măcar nu pretind să fie Creștini. Dar aceea nu face... aceea nu o va face. Aceasta este ca o pasăre neagră care încearcă să-și pună pene de păun în aripile ei, ca să o facă un păun. Ea doar se degradează pe sine. Ar fi mai bine să stea o pasăre neagră. Vedeți? Când el încearcă să exercite aceste lucruri fără să fie un Creștin, el este doar simplu cu totul afară din loc. El este ca un pom de platan încercând să producă mere. El nu ar putea să facă asta deși el este un pom; dar el nu poate să producă mere.

Aceasta este ca un catâr încercând să producă lână, încercând să fie o oaie când el este un catâr. Voi vedeți, el nu poate produce lână. El nu o poate face. Lâna este un dar pentru o oaie - Nu pentru un catâr. El ar putea să încerce să acționeze ca o oaie, dar el încă este un catâr. Astfel voi ziceți: „Eu pot mânca ca o oaie; eu pot face asta ca o oaie,” dar nu contează ce poți tu să faci, tu trebuie să fii o oaie pentru ca să ai lână.

42 Și lăsați-mă să mă opresc aici un minut. Oaia nu produce lână. Ea are lână, pentru că ea este o oaie. O mulțime de oameni încearcă să zică: „Păi, eu voi încerca să devin bun. Eu voi încerca să fac aceasta.” Să nu produceți nimic. Nu, voi nu o puteți face. O oaie nu face... nu i se cere, i se așteaptă, să fabrice lână - ea produce lână. Ea o face din cauză că ea este o oaie. Și când tu ești un Creștin, tu doar produci roada Duhului. Tu nu... tu nu o fabrici. Tu nu încerci să o inventezi. Tu nu te faci ceva ceea ce nu ești. Tu doar devii ceea ce trebuie să fii, și aceasta are grijă de ea însăși.

43 Ați auzit oameni zicând: „Păi, eu vă spun, eu am aderat la biserică; eu într-adevăr s-ar cuveni să mă las de minciună.” Voi încercați să fabricați ceva din nou, acum. Voi nu o puteți face, astfel nu este nevoie să încercați să... nici mai mult decât un catâr să poată să facă să aibă lână. El nu o poate face.

Sau un corb încercând să mănânce cu porumbelul, un corb încercând să fie un porumbel. Vă puteți imagina un uliu acolo afară, zicând: „Tu știi că eu sunt un porumbel.” Pune câteva pene în el și zice: „Vedeți, acum, eu arăt ca...” Vedeți? El ar fi cu totul afară din formă. Acela este un om care pretinde a fi ceva când el nu este. Vedeți, voi nu o puteți face.

Voi nu puteți zice: „Acum priviți, eu trebuie să am virtute, așa că eu voi avea virtute. Eu trebuie să trăiesc evlavie, așa că eu doar o voi avea.” Păi voi numai încercați să puneți pene, deși ele sunt la îndemâna voastră, dar voi nu puteți pune penele în pasărea nepotrivită. Aceasta doar nu va merge. Și aceasta arată numai cât de fățarnică este pasărea aceea.

44 Vă puteți imagina un uliu bătrân încercând să aibă două pene de porumbel zicând: „Priviți aici, vedeți, eu sunt un porumbel.” Vedeți? Păi noi toți știm că el este un uliu. Aceasta-i tot. Noi putem spune că el este un uliu.

Păi, acum acesta-i felul cum încearcă să producă Creștinismul. Voi nu o puteți face. Primul lucru pe care voi trebuie să-l faceți este să fiți născuți din nou. Voi trebuie să fiți schimbați. Și când voi sunteți schimbați, voi deveniți o creatură nouă. Acum, voi deveniți drepecți, acum. Acum, voi nu trebuie să vă îngrijorați de pene; aceasta va purta de grijă de la sine când sunteți născuți din nou. Da, domnule.

Așa cum am spus întotdeauna: Voi luați un porc, îl spălați, îi puneți un costum de frac pe el, și îl mănânați afară acolo; el va merge direct la o groapă de nămol și se va tăvăli, deoarece vedeți aceasta nu-i va face vreun bine. El este un porc - aceea este natura lui. Tăvălirea este natura lui. Voi trebuie să-i schimbați natura, iar restul vor purta de grijă de la sine.

45 Acum, observați, voi trebuie să fiți născuți din nou; aceea este schimbat; acolo trebuie să fie o schimbare. Voi ziceți: „Bine, Frate Branham, eu cunosc pe această femeie anume de aici; păi, ea niciodată nu a făcut ceva rău. Ea este o femeie bună, sau acest 'cutare-și-cutare' un om; el este un om bun. El nu face nimic; el nu rănește pe nimeni.” Aceea nu înseamnă nici un lucru. El ar putea să fie un vecin bun, dar el nu este un Creștin până când el este născut din nou.

Isus a zis: „Dacă un om nu se naște din nou (Sf. Ioan 3) că el nici măcar nu poate să vadă împărăția.” Acum aceasta înseamnă - vedea înseamnă a înțelege. Voi priviți la ceva și ziceți: „Eu doar nu văd aceasta;” voi vreți să ziceți că nu înțelegeți aceasta.

46 Un om nu poate înțelege de ce oamenii strigă. Un om nu poate înțelege de ce s-ar schimba limba unei ființe umane, și el ar vorbi în limbi. Omul natural nu poate vedea cum ar veni slava lui Dumnezeu asupra ochilor unui om, și el să vadă vedenii și să spună unui om despre anumite lucruri și ce să facă, le spune lucruri care urmează să se întâmple, lucruri să vină la îndeplinire - așa cum a făcut Domnul pentru noi aici chiar seara trecută.

Mintea naturală încearcă să socotească: „Păi, ce a făcut el?” sau „Ce fel de șmecherie folosește el? Ce păcăleală are el?”

Să vezi un om vorbind în limbi, ei zic - și cineva interpretează și spune chiar exact la un anumit membru al trupului ce au făcut ei, și ce trebuie să nu facă. Vedeți, ei cred că aceasta este un fel de șmecherie. „Există ceva aranjat între ei.” Ei nu o pot înțelege. Până când omul acela este născut din nou, atunci când el este născut din nou, atunci el este în linie de părtășie deoarece el este o creațiune nouă. Acel caracter vechi, suspicios îndoielnic care era el, este mort; acum el este o creațiune nouă. Astfel voi vedeți, el nu trebuie să adauge ceva la a lui... acum, deoarece aceasta va fi adăugat automat.

47 Observați, voi trebuie să fiți născuți din nou. Și când sunteți născuți din nou, voi nu puteți fi născuți din nou fără să aveți credință. Aceasta-i adevărat. Astfel voi vedeți, pe schița mea de aici, eu am tocmai temelie - credința este temelie din toată aceasta. „Căci fără credință este imposibil să fim plăcuți lui Dumnezeu. Căci cel ce vine la Dumnezeu trebuie să creadă că El este, și că El este un răsplătitor al celor care-l caută cu sârguință.” El trebuie să fie. Și când tu ești un sceptic despre Biblie, când tu ești sceptic despre Cuvânt că este corect, tu ai putea tot atât de bine să stai înapoi până când mai întâi tu îl crezi.

Ce este păcat? Necredință. Există numai două elemente care controlează ființa umană. Acea este sau îndoiala sau credința, una sau alta. Voi sunteți posedați de una care domină viața voastră. Doar depinde cât de multă credință aveți, cât de înalt vă puteți ridica. Dar mai întâi aceasta trebuie să fie credință. Lăsați-mă să stau pe această temelie pentru o vreme.

48 Acum, credința este ceea ce voi trebuie să credeți. Credința este ce: „Credința este substanța lucrurilor nădăjduite...” Voi deja o aveți când aveți credință, deoarece aceasta este descoperită în credință. „Credința este substanța lucrurilor nădăjduite...” (Evrei 11) Dovada - ce fel de dovadă? O dovadă sfântă.

De aceea, când voi ziceți: „Frate Branham, eu cred că Dumnezeu este un Vindecător.” Păi, dacă voi credeți asta și apoi îl acceptați ca Vindecătorul vostru, și nu mințiți, ci de fapt credeți că prin rănile Lui sunteți vindecați - nu există nimic care să vă întoarcă de la aceasta, acesta este un lucru stabilit. Acum, voi ați putea avea nădejde - doar vă codiți la asta și vă codiți la aceea, dar când voi aveți credință voi o știți, deoarece aceasta este dovada - că voi deja o aveți.

49 ... Câți l-ați auzit pe Oral Roberts în dimineața aceasta - când el a predicat în dimineața aceasta - Oral Roberts? Și eu l-am auzit zicând una sau alta despre faptul că acolo exista o credință de eliberare, rugându-se rugăciunea de credință de eliberare. El a zis: „Faceți-vă contactul prin atingerea radioului, faceți-vă contactul prin a atinge ceva pentru ca...” Omul făcea aceasta astfel ca să dea oamenilor ceva pe care ei să-și poată pune mâinile, ceva să zică: „Eu o am acum, deoarece el mi-a spus să ating radioul meu. Eu o am.” Vedeți? Acum, aceea este în regulă. Dar acum credința veritabilă adevărată nu trebuie să atingă nimic din lucrul acela. Acum, eu nu-l condamn pe Fratele Oral, nicidecum. El face o lucrare mare și este un om evlavios, și eu desigur că mă gândesc mult la Oral Roberts. Foarte rău că nu avem mai mulți din ei. Dar ceea ce eu încerc să spun: căci credința nu are nevoie de nimic. Credința crede Cuvântul lui Dumnezeu! Căci credința vine prin atingere - nu. „Credința vine prin auzire, și auzind [prin] cuvântul lui Dumnezeu.” Aceea o ancorează. Ea este acolo. Și credința (așa cum am zis) nu are distanță pentru ea. Credința este chiar acum. Credința este aici.

50 Acum ca și, dacă există cineva... bebelușul acela din ziua trecută. Mama aceea despre care vorbea Sora Kidd și ceilalți care au avut copilașul cu intestinele afară, fără deschidere la rect prin care să treacă mâncarea. Acum, doamna aceasta, auzind pe Sora Kidd și pe ceilalți mărturisind, a crezut că dacă ea va putea să ajungă în contact, și eu m-aș ruga pentru bebelușul acela... Acum vedeți Dumnezeu ne dă oameni... Unii din noi avem experiențe cu Dumnezeu așa de reale încât Dumnezeu devine întocmai ca... mergi aici înăuntru și vorbești cu Fratele Neville sau cu cineva cu care ești cunoscut. Și noi uneori cerem acelor oameni să se roage pentru noi. Aceea este ce noi trebuie să facem. Apoi, dacă noi avem credință că acel om, femeia, sau oricine se roagă pentru noi, vorbește lui Dumnezeu, atunci credința noastră este încleștată; ea este strânsă; ea este stabilită.

51 Aici, romanul a mers afară să întâlnească pe Isus, și el a zis: „Eu nu sunt vrednic ca să vii sub acoperișul meu. Eu nu sunt vrednic; și eu nu am... Eu nu mă socotesc în acel fel.” Dar a zis: „Fiul meu este foarte bolnav, și Tu doar vorbește Cuvântul, și fiul meu va trăi.” Ce era aceasta? Distanța nu conta, deoarece Dumnezeu este omniprezent. Dumnezeu este omnipotent. Și pretutindeni unde este Dumnezeu, omnipotența este acolo. Și Dumnezeu fiind omniprezent, aceea îl face pe Dumnezeu pretutindeni, peste tot. Vedeți, Dumnezeu este tot așa de măreț în Germania, în Elveția, și jos în Africa chiar în acest minut, așa cum El este chiar aici. Acolo sunteți voi!

Astfel acum el a zis: „Eu nu sunt vrednic ca Tu să vii sub acoperișul meu; doar vorbește cuvântul.” Ce era aceasta? Aceasta era credința romanului. El a crezut aceasta.

Și Isus a zis: „Du-te în drumul tău, fiul tău trăiește.”

Și el a plecat afară (călătorie de două zile), și ziua următoare înainte ca el să ajungă acasă, el a întâlnit pe unii din slujitorii lui venind. Și ei au zis: „Fiul tău trăiește.”

Și romanul era așa de mișcat încât el a zis: „La ce timp din ziua a început el să fie mai bine? Ce parte din ziua?”

El a zis: „Cam la ceasul al unsprezecelea el a început să se amelioreze.”

Și romanul știa că acesta era tocmai timpul în care Isus a spus: „Fiul tău trăiește,” și el a crezut. Amin.

52 Omnipotent, omniprezent, atotștiutor, infinit - acela este Dumnezeu. Astfel, când ei fac o chemare telefonică și zic: „Roagă-te!” Aceea contactează, și credința voastră aduce pe Dumnezeu! Acesta este un lucru care aduce rugăciunea și pe Dumnezeu împreună pe scenă. Rugăciunea, credința se schimbă de aici până aici! Aceasta o aduce împreună!

„Vorbește Cuvântul; tot ceea ce eu vreau ca voi să faceți este să spuneți Cuvântul, și totul este în ordine.” El nu trebuia să fie acolo. Doar să spună cuvântul. De ce? Dumnezeu este omniprezent. El este atotputernic. El este tot așa de puternic dedesubtul lumii așa cum El era deasupra lumii, sau pe cealaltă parte. „El este Dumnezeu și singurul lucru pe care voi îl aveți de făcut este doar să vorbiți cuvântul,” a zis el.

Și acum credința face restul din aceasta; credința face restul, astfel voi trebuie să aveți credință pentru o temelie. Toată Creștinătatea, tot ce sunteți, tot ce veți fi vreodată, este bazat pe CREDINȚĂ ÎN CUVÂNT.

53 Acesta-i motivul că eu cred Cuvântul. Eu nu-mi pot pune credința pe nimic altceva. Dacă eu urma

să o pun pe biserică, pe care biserică să o pun eu? Catolică, Luterană, Metodistă, Baptistă, Penticostală? Pe care să mi-o pun? Eu nu știu. Ei toți șovăie și toate celelalte, răsucesc rânduri și toate celelalte, dar când eu îmi pun credința în Cuvântul Lui, ea este ancorată. Nimeni nu o interpretează, aici este ea: AȘA VORBEȘTE DOMNUL. Atunci eu cred asta. Acea este o bază.

54 Un doctoraș bun, (aici jos în oraș) un amic de-al meu - Doctor Sam Adair. Noi eram băieți împreună. Voi toți îl cunoașteți pe Sam. Și el a zis către mine; el a zis: „Bill...” După ce a venit vedenia aceea. I-am spus unde își va clădi el locul lui, cum va arăta acesta, (acum, mergeți înăuntru și întrebați-l cândva dacă aceasta nu este adevărat) - cu doi sau trei ani înainte să se întâmple, i-am spus unde va fi aceasta, am zis: „Tu aproape că vei lua blocul acela al orașului;” și acolo nu există decât un singur lucru între el și aceea, și acela este acel loc de reabilitare. Doctorul Adair a obținut restul din acesta și farmacia. Aceasta-i tot.

Doctorul Adair a împlinit aceea întocmai exact, viziunea aceea, unde-i un loc la care el a zis: „Acesta nici măcar nu poate fi atins pentru douăzeci și cinci de ani; acesta este tribunalul.”

Eu am zis: „Doctore, Domnul ți-l dă ție, din cauza umilinței tale.”

El a zis: „Eu nu sunt bun.”

Eu am zis: „Tu ești o broască țestoasă. Tu ai o carapace în exterior, o crustă cu care privești la prietenii tăi aici afară, dar în interior tu ești un om adevărat. Ieși afară din carapacea aceea.” Am zis: „Dumnezeu ți-o dă ție.”

El a zis: „Eu niciodată nu m-am îndoit de tine, Billy, dar eu trebuie să mă îndoiesc de asta.”

Eu am zis: „Du-te la biroul tău.” Astfel el a plecat afară.

Dimineața următoare el m-a chemat și mi-a zis: „Eu mor de frig.”

Eu am zis: „Care este cauza;” (aceasta era prin iulie)? Am zis: „Ce se întâmplă Doc?”

El a zis: „Eu deja am cumpărat locul, Billy. Ei au avut o ședință seara trecută în Boston, și eu deja am cumpărat locul în dimineața aceasta.”

Am zis: „Eu ți-am spus.”

Am fost acolo jos ziua cealaltă discutând cu el (când mi-a explodat pușca în față). El a zis: „Îmi imaginez că am spus asta la o mie de oameni care au venit aici înăuntru, (în felul acesta).” Ce este aceasta? Acum, când Dumnezeu vorbește ceva, aceea trebuie să se întâmple!

55 Seara trecută niște prieteni au venit înăuntru. Ei au auzit de vedenia aceea despre acel caribou care avea coarne de patruzeci și doi de țoli și ursul cenușiu argintiu. Eu nu știu câți oameni au venit acasă care vroiau să vadă aceasta. Am zis: „Aici este ruleta de măsurat; puneți-o pe coarne.” Voi ați auzit aceasta spusă înainte să se întâmple. Vedeți. De ce? Când Dumnezeu spune ceva, aceasta trebuie să se întâmple! Acela este motivul, ea este bazată.

Acum aici este planul de salvare. Și atunci dacă vedenia Lui se întâmplă exact perfect în felul în care ele spun că se întâmplă (și această biserică aici știe că aceasta este corect) atunci cum este cu Cuvântul Lui? Acela este mai sigur decât vedeniile. Dacă vedenia nu a vorbit cu Cuvântul, atunci vedenia este greșită. Dar acesta este Cuvântul mai întâi, deoarece Cuvântul este Dumnezeu. Astfel El este omniprezent. El a vorbit aceasta aici, și a făcut să se îplinească în Canada. Amin. Vedeți, El este omniprezent.

56 În regulă, mai întâi voi trebuie să fiți născuți din nou, și atunci când voi sunteți născuți din nou, voi aveți credință; voi credeți Cuvântul. Până când voi sunteți născuți din nou voi argumentați împotriva lui. Dacă voi sunteți doar religios înclinați, și voi aveți puțină cunoștință umană că voi trebuie să faceți bine, voi niciodată nu veți fi în stare să fiți de acord cu Cuvântul lui Dumnezeu. Voi nu o veți face. Voi trebuie să fiți născuți din nou; și născut din nou, aceasta produce credință.

În regulă, apoi după ce primiți credință, aceasta chiar aici - c-r-e-d-i-n-ț-ă (credință), atunci voi sunteți doar în poziție de creștere.

57 Acum, mulți oameni se duc sus la altar, se roagă, și zic: „Doamne, iartă-mă,” și o mare experiență de sfințire vine peste ei și... Apoi ei au un timp minunat, se ridică sus la altar strigând. Voi mergeți înapoi și ziceți: „Binecuvântat fie Dumnezeu, eu am primit-o.” Nu, voi doar ați început la un loc unde voi puteți crește. Voi încă nu ați făcut nimic. Vedeți, singurul lucru pe care l-ați făcut este că doar ați pus temelia.

Acum, voi urmează să zidiți o casă, și voi turnați temelia și ziceți: „Băiete, eu o am.” Vedeți, voi aveți temelia pe care să vă zidiți casa. Acum voi trebuie să zidiți o casă.

Acum acolo este unde intră lucrul în dimineața aceasta despre care noi urmează să vorbim acum. În regulă, o casă; această temelie este mai întâi. Care este temelia Creștinismului? Credința în Cuvântul lui Dumnezeu. Acea este temelia voastră. Apoi voi începeți să creșteți. Atunci voi porniți. Voi începeți să adăugați la această temelie.

58 Acum, zidind o casă, voi puneți verticalele voastre și toate celelalte. Fratele Wood, și unii din acești tâmplari și contractanți de aici ar putea să ne spună cum vă zidiți casa voastră, vedeți; dar eu am să vă spun cum să zidiți casa voastră spirituală, unde poate locui Dumnezeu. El vrea să locuiască în voi. El vrea să vă facă ca El însuși. El vrea ca voi să fiți reflectați... să reflectați mai degrabă, ființa Lui.

59 Voi știți că în vremurile vechi când ei obișnuiau să facă aurul, înainte ca ei să aibă topitoria să-l ardă, ei obișnuiau să bată aurul, să bată zgura afară, fierul și cuprul și alte lucruri afară, și doar continuau să îl bată, și-l întorceau, și-l băteau - indienii fac aceasta acum. Bătând aurul; și ei îl bat. Voi știți cum puteau ei să spună că a ieșit tot fierul afară, și toată murdăria și alte lucruri, și zgura era afară din el? Când acel care îl bătea putea să-și vadă propria lui reflecție în el ca într-o oglindă. El era curat și destul de clar încât acesta îl reflecta pe bătător.

Acela este felul în care face Dumnezeu. El ia aurul pe care El l-a găsit în pământ, și El îl bate prin Duhul Sfânt - îl întoarce iarăși, și iarăși și iarăși, și-l bate până când El își poate vedea reflecția Lui; și asta este ceea ce noi trebuie să facem - să reflectăm pe Fiul lui Dumnezeu. Iar acum noi trebuie să facem lucrarea Lui. El a zis: „Cel ce crede în Mine...” (Sf. Ioan 14:7 [12]) „Cel ce crede în Mine, lucrările care le fac Eu le va face și el.”

60 Voi începeți să reflectați lucrările lui Cristos. Dar așa de mulți dintre noi încearcă să facă lucrările lui Cristos înainte ca reflecția lui Cristos să fie în noi. Acum acolo este necazul. Noi găsim lucrurile acelea întâmplându-se. Voi o știți. Eu o știu. Noi vedem aceste poticniri de-a lungul drumului. Noi aflăm grămezile de rămășițe ale predicatorilor, ale Creștinilor, îngrămădite de-a lungul drumului. Aceasta este pentru că ei nu au intrat în aceasta corect.

De aceea sunt eu aici în această dimineață, este să încerc să învăț această biserică mică, și pe mine însumi, cum putem noi deveni locul de locuință al Dumnezeului celui Viu. La câți vă place să fiți acesta? Locul de locuință al Dumnezeului celui Viu.

61 Acum iată ce facem noi. Care este primul lucru? Aveți credință și fiți născuți din nou - aceea este a așeza temelia. Apoi, după ce noi punem temelia, în al doilea rând, voi adăugați la temelia voastră. „Adăugați la credința voastră,” a zis Petru aici. Adăugați la a voastră... mai întâi voi aveți credință, apoi voi adăugați virtute la credința voastră. Acea este următoarea coloană. Întâi turnați temelia voastră, credința. Apoi la credința voastră adăugați virtute.

Acum, chiar acolo cad jos mulți dintre noi. Da, domnule. Da, adăugați virtute la credința voastră. Acea nu înseamnă doar a trăi o viață virgină, voi știți, ca o femeie sau bărbat, și așa mai departe. Acea nu are nimic de a face cu aceasta. Biblia a zis, (noi citim aici în Cartea lui Luca unde se zice) „Virtutea a ieșit din El.” Este asta adevărat? Dacă noi urmează să fim ca El, atunci noi trebuie să avem virtute. Noi trebuie să avem ca să fim ca El.

62 Dacă prima cântare pe care eu am iubit-o vreodată în imnuri (una dintre cele mai mari) era: Să Fii Ca Isus. Păi, dacă eu urmează să fiu ca Isus, eu trebuie să am virtute și o trecere, care poate să treacă înainte de la mine la oameni, deoarece virtutea a ieșit din El la oameni - virtute. Și înainte ca voi să o puteți lăsa afară, voi trebuie să o aveți mai întâi. Dacă nu o aveți, ea nu va ieși afară. Acolo nu este nimic din care ea să iese afară.

Ce ar fi dacă cineva a încercat să tragă virtute afară din noi, cecul s-ar reîntoarce „fonduri insuficiente.” Nu, acolo nu-i nimic din care să tragi, cec respins. Cineva se uită la tine ca la un Creștin iar mâine te vede aici afară comportându-te ca un păcătos - nu se poate trage multă virtute din aceasta. Vedeți, aceasta-i corect.

Virtutea trebuie să fie în noi, și până când noi primim virtute, atunci când noi primim adevărată virtute, noi o putem adăuga la credința noastră. Acela este următorul zid de temelie.

63 Acum, mai întâi tu trebuie să ai credință. Credința singură nu o va face. Voi trebuie să... Petru a zis: „Apoi adăugați virtute la credința voastră.” Voi trebuie să aveți virtute pentru ca să o adăugați la credința voastră. Acum deci, acesta ar putea fi motivul că voi nu o aveți din cauză că multe biserici de astăzi învață că voi nu trebuie să o aveți, sau zilele acesteia au trecut. „Voi nu trebuie să o aveți. Singurul lucru pe care-l aveți de făcut este doar să aderați la biserică. Da, zilele au trecut.” Virtute - oricine știe ce înseamnă cuvântul virtute; și noi trebuie să o avem.

Dacă virtutea a ieșit din El să vindece femeia care era bolnavă, El se așteaptă la aceeași virtute în Biserica Lui, deoarece El era Exemplul nostru. Și dacă El a avut virtute să dea oamenilor, El se așteaptă ca noi să avem virtute să dăm oamenilor, și ce este virtutea? Virtutea este tărie - putere. Unii din ei nici

măcar nu cred în puterea lui Dumnezeu. Ei zic: „Acea a trecut. Singurul lucru pe care-l aveți de făcut este doar să vă puneți numele în carte. Să fiți stropiți sau turnați, botezați sau câte altele, și aceasta-i tot ce aveți de făcut.” Dar Petru a zis aici: „Adăugați virtute.”

64 Acum, Petru vorbește despre a zidi o Casă lui Dumnezeu, Templul lui Dumnezeu. Aranjând-o la un loc... și după ce aveți virtute voi trebuie să aveți... după ce aveți credință, voi trebuie să aveți virtute cu aceasta. Aceasta-i corect. Aveți virtute pentru întreaga lume.

Eu am predicat o predică cam cu douăzeci de ani în urmă, cred eu, despre Reverend Dl. Nufăr - Nufăr, păstorul. Am luat aceasta din textul din Cuvânt unde Isus a zis: „Luați seama la crini cum că ei nici nu muncesc nici nu torc totuși Eu vă spun, că Solomon în toată slava lui nu este împodobit ca acela.”

Priviți la nufăr. El vine de jos de tot din nămol, și în fiecare minut din ziuă el trebuie să tragă din pământ. Și ce face el cu această virtute pe care el o trage? El o dă afară. El face o privesc frumoașă pentru admirator. El se deschide pentru miere, pentru ca albină să vină să-și ia partea ei. Nu se plânge; el o are doar să o dea afară. Ce dacă o albină vine înăuntru acolo - „Fonduri insuficiente,” - nu este miere. Micuța albină și-ar scărpinga capul și ar zice: „Ce fel de nufăr este acela?”

65 Dacă un om care vine înainte și încearcă să afle salvare merge la biserica care crede că zilele minunilor sunt trecute... Ca Jack Coe odată a zis mergând într-un restaurant și a avut un meniu foarte mare. A început să citească „Mușchi cu os antricot,” și alte lucruri. El a zis: „Eu voi lua un antricot.”

„Bine, aceea a fost pentru o zi trecută. Noi nu-l avem.” Ai putea tot atât de bine să lași meniul jos și să ieși afară. Aceasta-i corect, deoarece ei nu au nimic de mâncare oricum. Astfel voi ați putea tot atât de bine să mergeți unde un restaurant are ceva de mâncare.

Și un om spiritual, care crește are nevoie de ceva din ce să mănânce. Acela este Cuvântul lui Dumnezeu. Eu cred fiecare cuvânt din El.

„Dumnezeu are masa întinsă
Unde sfinții lui Dumnezeu sunt hrăniți,
El își invită poporul Lui ales
'Veniți și prânziți;'
Cu mana Lui El hrănește
El procură toate nevoile noastre:
O, este dulce să cinezi cu Isus tot timpul!”

El o are, da, domnule. Biserica o are. Biserica Dumnezeului celui Viu este zidită în acest om perfect al cunoștinței lui Cristos.

66 Acum, voi trebuie să aveți virtute. Eu am spus atunci, primul lucru voi știți că la cineva îi place să miroase mireasma. El nu este egoist; el are mireasmă. Înainte ca el să poată da mireasmă, el trebuie să o aibă. Înainte ca el să poată da miere, el trebuie să o aibă. Înainte ca el să poată da frumusețe, el trebuie să o aibă. Înainte ca tu să dai virtute, tu trebuie să o ai. Astfel adaugă la credința ta virtute. Amin. Înțelegeți? Noi putem sta asupra acesteia mult timp, dar timpul nostru se duce de la noi. Adăugând virtute la credința voastră.

67 Acum, întâi, aceasta este credința, apoi virtutea, și apoi în al treilea rând, voi adăugați cunoștință. Cunoștință - acum aceasta nu înseamnă cunoștință lumească, deoarece aceea este o nebunie înaintea lui Dumnezeu, ci cunoștință să judecăm. Ce să judecăm? Binele de rău.

Cum judecați voi aceasta dacă voi aveți cunoștință Creștină împreună cu virtutea și credința voastră, voi judecați dacă Cuvântul este corect sau greșit. Și dacă voi puteți lăsa la o parte toate crezurile voastre și toată necredința voastră - totul ceea ce voi pretindeți că ați făcut - atunci voi aveți cunoștință să credeți că Dumnezeu nu poate minți. „Cuvântul fiecărui om să fie o minciună, dar al Meu să fie Adevărat.” Vedeți, acum voi obțineți cunoștință. Aceea este cunoștință supremă. Voi nu trebuie să aveți patru titluri în ceva facultate sau ceva de felul acesta să o aveți, deoarece toate virtuțile acestea vă sunt date de Dumnezeu să le așezați pe temelia credinței voastre ca voi să puteți veni la statura deplină a unui om real viu al lui Dumnezeu. Da, domnule.

68 Adăugați cunoștința deoarece - cunoștința Cuvântului Său. Voi trebuie să-l credeți în acest fel. Astfel ca - voi trebuie să credeți astăzi că - și să acceptați că zilele minunilor nu sunt trecute. Cunoștința că ce Dumnezeu zice, Dumnezeu este în stare să înfăptuie.

Abraham a crezut aceea, și când el era în vârstă de o sută de ani, el nu s-a poticnit la promisiunea lui Dumnezeu prin necredință. Priviți cât de ridicol părea Cuvântul acela.

Aici este un om în vârstă de o sută de ani așteptând după un bebeluș să fie născut în casa lui printr-o femeie în vârstă de nouăzeci de ani. Vedeți, aproape cincizeci de ani au trecut - stearpă. A trăit cu ea de când era o fată tânără sau o adolescentă, și iată-l aici: cursul vieții lui era mort, și pântecul Sarei era mort, și toate speranțele erau duse (cât se putea spera) și totuși împotriva speranței, el a crezut în nădejde, deoarece el avea cunoștință că totuși Dumnezeu era în stare să țină tot ce El a promis.

69 Acum, când voi o aveți în felul acesta, atunci adăugați aceasta la credința voastră. Când voi aveți adevărată virtute, adăugați-o la credința voastră. Când voi puteți merge aici afară pe stradă; trăiți ca un Creștin; acționați ca un Creștin; fiți un Creștin - adăugați aceasta la credința voastră. Când voi aveți cunoștință, voi ziceți: „Păi, eu nu știu acum dacă această Scriptură este chiar corectă. Acum, aici este Fapte 2:38, eu nu știu cum să merg corect cu aceasta; Fapte 28:19...” În regulă, nu adăugați nimic, deoarece voi încă nu o aveți. Ce o să faceți? Deoarece voi nu aveți cunoștință suficientă să cunoașteți încă despre Dumnezeu că Biblia nu se contrazice pe Sine. Lăsați-o în pace. Nu spuneți nimic mai mult despre ea. Lăsați-o în pace. Dar când voi puteți vedea că Scriptura nu este contradictorie, că voi puteți spune asta - și puteți vedea asta prin descoperirea lui Dumnezeu, întregul Cuvânt este scris în taine, și numai cunoștința lui Dumnezeu poate să-L descopere. Atunci când voi ajungeți și ziceți, punctați fiecare cuvânt al lui Dumnezeu cu un „Amin,” atunci adăugați aceasta la credința voastră.

70 Oh, voi ajungeți să fiți un om destul de bun chiar acum, vedeți. Voi creșteți. Cu ce? Cu credință, apoi cu virtute, apoi cunoștință. Vedeți cum zidește aceasta pe acest om? Voi puteți vedea că nu există cale de scăpare a acesteia. Aceasta este felul să devenim în statura deplină a lui Cristos. Da, domnule.

Să judecăm corect; judecăm dacă aceasta este corect sau greșit să credem Cuvântul lui Dumnezeu. Judecăm dacă este corect sau greșit dacă eu ar trebui să slujesc un crez sau să slujesc pe Dumnezeu; judecăm dacă este corect sau greșit: „Eu trebuie să fiu născut din nou, sau să ader la o biserică.” Apoi voi începeți - judecați corect. Când predicatorul zice: „Zilele minunilor sunt trecute.” Biblia a zis: „Isus Cristos același ieri, azi, și în veci.” Acum, pe care îl veți crede? Când voi ziceți: „Eu îl voi lua pe Dumnezeu.” Acum, voi nu spuneți asta ca să ziceți: „Bine, eu o iau doar din inima ta.” Dar ceva în voi - credința voastră împinge afară acolo. Acolo sunteți. Credința voastră zice: „Eu știu că El este același. Eu L-am mărturisit același.” Nu există nimic care să o poată lua de la voi. „Eu știu că El este real.” Atunci adăugați aceasta la credința voastră. Puneți-o jos pe temelie.

71 Voi veniți în sus acum. Veniți drept înaintea în sus înspre împărăție. Ați ajuns la acest punct acum, în regulă.

Acum, următorul lucru pe care predicatorul vi-l va spune, și mulți oameni zic: „Aceste lucruri pe care le citești în Biblie, ele erau pentru o altă zi. Acum, eu vă spun de ce: Deoarece noi nu avem nevoie de acele lucruri astăzi. Noi nu avem nevoie de aceasta. Vedeți, noi nu ar trebui sau noi nu trebuie să practicăm lucrurile acelea: vindecare divină; noi nu practicăm vorbirea în limbi în biserică ca să ținem biserica noastră drept. Noi nu facem aceasta.” (Noi vom ajunge la asta; eu am o Scriptură scrisă aici jos despre aceasta, dacă noi trebuie încă să facem aceasta sau nu.)

Acum, dar zice: „Eu nu știu, noi nu trebuie să facem aceasta astăzi. Singurul lucru pe care cred că trebuie să-l facem: Noi trebuie să învățăm să vorbim corespunzător înaintea mulțimii; noi ar trebui să mergem să lăsăm un psihiatru să examineze mintea noastră și să vadă dacă noi suntem în stare să fim în stare să ne prezentăm, dacă IQ-ul nostru este suficient de înalt să o facem, și așa mai departe, în felul acesta; eu cred că noi ținem cea mai mare adunare; noi zidim organizația noastră.”

72 Noi nu zidim o organizație. Eu nu sunt aici în această dimineață să zidesc o organizație! Cristos nu m-a trimis să zidesc o organizație! Cristos m-a trimis să zidesc indivizi la statura lui Isus Cristos ca ei să poată fi casa de energie prin Cuvântul Lui. Zidesc individul la acel loc. Nu zidesc o organizație la o denominațiune mai mare, ci zidesc individul în fii și fiice ale lui Dumnezeu. Aceasta este ideea.

Adăugați la credința voastră virtute; la virtutea voastră, adăugați cunoștința. Păi, acum, voi veniți spre un loc.

73 Acum, când ei încep să zică: „Păi, noi nu trebuie să acceptăm aceasta astăzi.” Voi trebuie. Aceasta trebuie să fie. Scripturile nu pot să mintă și „Nu există interpretare particulară,” Biblia a spus. Voi doar o credeți în felul în care este scris acolo. Vedeți, voi trebuie să aveți aceste lucruri. Și singurul lucru în care veți fi vreodată în stare să le aveți este să aveți cunoștință născută din Cer. Și cunoștința născută din Cer va adevăra Cuvântul.

Vedeți, voi trebuie să credeți - nu să vă prefăceți că credeți. Nimic din acestea nu sunt credințe prefăcute. Vedeți, dacă voi încercați să ziceți: „Eu o am,” nu fiți o pasăre neagră punând în voi pene de

păun, deoarece ele vor cădea drept afară. Ele nu sunt crescute natural acolo; ele sunt doar înfipte.

74 Mă gândesc despre ce a zis David acolo, Psalmul 1, el a zis: „El va fi ca un pom care-i plantat lângă râuri de apă.” El cunoaște diferența de a fi plantat și a fi așezat afară... înfipt afară. Ca bătrânul pom de stejar; el a fost plantat, care se bagă în jos și obține o bună susținere. Un bețișor care stă împlântat acolo, voi nu știți ce se va întâmpla cu el. Nu are rădăcini; nu are temelie. Vedeți? Acea este ca unii oameni care vin de la un seminar sau ceva vedeți voi. Nu au acea... „Păi, doctor așa-și-așa m-a ordinar în slujbă. Nu este vreo deosebire ce era acela. Cristos vă naște în aceasta, prin credința voastră. Voi sunteți regenerați și născuți în aceasta. Apoi după ce voi sunteți născuți în aceasta, acestea sunt lucrurile pe care El se așteaptă să le adăugați. Doar continuați să le adăugați. Acum, noi mergem drept în jos pe linie.”

75 Acum, acolo va fi un alt lucru asupra acestei cunoștințe despre care noi am putea vorbi - cunoștința evlavioasă. Și-a pierdut Biblia în această zi însemnătatea? Vedeți ei, mulți oameni vă spun că Biblia nu înseamnă exact aceea. Dacă Dumnezeu veghează asupra mea, și mă corectează în păcatul meu; și dacă eu sunt un fiu al lui Dumnezeu, El face asta. El vă face în felul acela. Dacă voi faceți ceva greșit, El vă corectează. Atunci dacă Dumnezeu este așa de particular privitor la voi încât El veghează asupra voastră, și vă corectează, cu cât mai mult a vegheat El, Cuvântul Lui; care este exemplul vostru; care este El însuși:

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.

... și s-a făcut trup și a locuit printre noi.”

76 Cuvântul este Descoperirea lui Isus Cristos; Biblia a zis așa, Cristos fiind descoperit în Cuvântul Său. Și dacă el a vegheat asupra voastră când voi ați încălcat aceste legi, El vă condamnă pentru aceasta, cu cât mai mult a vegheat El asupra legii Sale care vă condamnă?

Mergând înainte și înainte...?... Nu-mi spuneți lucrul acela. Eu cred în cunoștința veritabilă a Duhului Sfânt. Cunoștința Duhului Sfânt va puncta întotdeauna Cuvântul cu: „Amin.” Când voi obțineți aceste lucruri care par să se contrazică pe ele în Biblie, voi ședeți jos și studiați aceasta cu rugăciune, în acest fel; și primul lucru pe care îl știți Duhul Sfânt începe să se mute înăuntru. După o vreme voi vedeți aceasta legându-se împreună, și acolo o aveți. Acea este cunoștința.

77 Unii din ei zic: „Bine acum, Biblia a zis că El este același ieri, azi, și în veci.” Iar biserica spune: „Într-un anumit sens, El este același.” Uh-uh. Voi ați rupt spărtura chiar acolo. Da, domnule. Nu, domnule, El este același. Da, domnule. Isus Cristos același ieri, azi, și în veci. Nu există nici o deosebire în El deloc. El trăiește în Biserica Lui făcând același lucru.

„Încă puțină vreme”, așa cum am citat cu un timp în urmă, „Încă puțină vreme și lumea nu Mă va mai vedea, totuși voi Mă veți vedea. Căci...” El a zis: „Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii.” Din nou El a zis: „Lucrările care le fac Eu, le veți face și voi.” Din nou El a zis: „Eu voi fi vița; voi veți fi mlădițele.” Și mlădița trăiește numai prin viața din viță. Orice este în viță vine afară prin mlădiță. Glorie! Atunci Cristos este același ieri, azi, și în veci; aceasta produce Viața Domnului Isus Cristos. Amin.

78 Cunoștința, nu lumească, ea argumentează. Orice fel de cunoștință lumească argumentează. Vedeți, dar credința nu are argumentare. Dumnezeu vă descoperă că un anumit, anumit lucru are să se întâmple, fiecare om de știință din lume ar putea spune că este contrar, că aceasta nu se poate întâmpla; voi o credeți oricum.

Da, domnule. Ea nu argumentează. Biblia spune ca noi să aruncăm jos argumentarea. Voi nu argumentați cu credința. Credința nu are argumentare; credința știe unde este ea. Credința acționează! Credința se menține! Ea nu se poate clătina. Nimic nu o poate clătina. Mie nu-mi pasă ce spune vreodată aceasta, aceea, sau cealaltă; ea nu se mișcă nici un pic. Ea stă chiar acolo. Așteaptă, așteaptă, așteaptă - aceasta nu contează, ea stă drept acolo.

Dumnezeu i-a spus lui Noe că aceste lucruri urmau să se întâmple; el a crezut Aceasta. Dumnezeu i-a spus lui Moise că aceste lucruri urmau să se întâmple; el a crezut Aceasta. Dumnezeu le-a spus ucenicilor că urmează să se întâmple anumite lucruri - să meargă acolo sus la Cincizecime și să aștepte; ei au stat chiar acolo. Da, domnule.

79 În regulă, acum, cunoștința. Acum, nu cunoștința lumească, ci aceasta este cunoștința cerească, și cunoștința cerească, când Dumnezeu este izvorul la toată cunoștința, și Dumnezeu este Cuvântul, atunci dacă voi aveți cunoștință cerească, voi credeți Cuvântul, și voi raționați orice prin Cuvânt.

Acest caz de impozit în care a fost biserica, sau în care eu am fost, unul dintre oameni odată mi-a spus într-o scurtă audiență, zicea... Eu am zis... ei nu au putut găsi nimic rău. Și astfel ei au început să... Eu am zis: „Păi, atunci dacă nu este nimic rău, de ce nu mă lăsați în pace?”

80 El a mers înainte spunându-mi despre ceva Scripturi. El a zis, (un om foarte mare cu o țigară în mână) „D-le Branham, eu sunt un student al Bibliei.”

Eu am zis: „Eu sunt bucuros să aud asta.”

El a zis: „Acum, aș vrea să știu ce este această superstiție pentru care ați încasat pentru aceste batiste pe care le trimiteți afară; acea mică superstiție de-a vă ruga peste batiste și să le trimiteți afară; acele pânze unse cum le numiți voi, pânze.” El a zis: „Atunci, dvs. încasați pentru acestea.”

Eu am zis: „Nu domnule, acolo nu este plată pentru aceasta.”

Și el a zis: „Păi, asupra acestei superstiții...”

Am zis: „Dumneavoastră o numiți superstiție, domnule? Dumneavoastră mi-ați spus cu câteva minute în urmă că sunteți un student al Bibliei.”

El a zis: „Eu sunt.”

81 Eu am zis: „Citați-mi Fapte 19:11.” Cunoștința, el s-a prins în cursă pe sine chiar în aceasta, a încercat să schimbe subiectul. Eu am zis: „Atunci citați-mi Ioan 5:14.” Nu a putut s-o facă. Am zis: „Atunci Iacov 5:14”, el nu a putut s-o facă. Eu am zis: „Cunoașteți dvs... Ioan 3:16?” Cunoștință, deștept, lume, dar când...

El a zis: „Dar D-le Branham, dvs. încercați să judecați acest caz cu o Biblie. Noi îl judecăm prin legile țării.”

Eu am zis: „Domnule, nu sunt legile țării bazate pe Biblie? Atunci aceasta este justiție.” Amin!

82 Sigur, cunoștința, nu lumească, cunoștința spirituală a Cuvântului. Cunoșcând ce a spus Dumnezeu. Faceți ce a zis Dumnezeu - aceasta-i corect. Apoi dacă voi aveți asta și puteți crede toate lucrurile acestea, că El este același în toate aceste lucruri; Cuvântul spune că este adevărat, voi punctați fiecare cu un: „Amin” aceasta este în regulă; adăugați aceasta la credința voastră. Aceasta-i în ordine.

Da, dacă cineva încearcă să vă spună că Biblia și-a pierdut puterea, și nu există un astfel de lucru ca Botezul Duhului Sfânt, să nu adăugați aceea. Ea nu va merge. Ea va cădea jos. De parcă ați pune lut pe o piatră, el nu va sta sus. Acesta se va fărâmița.

83 Apoi oamenii vă spun: „Nu te poți încrede în Biblie astăzi. Voi fiți atenți acum. Să nu mergeți...” Voi ați auzit aceasta tot timpul. Micuța zicătoare: „Voi nu vă puteți încrede în Biblie.” Păi, dacă voi aveți aceasta în minte nu încercați să adăugați aceasta, deoarece aceasta nu va merge. Întreaga clădire va cădea jos chiar acolo. Ea trebuie să fie prinsă cu mortar prin Duhul Sfânt, eu vreau să spun lipită împreună, mortarul care o pecetluiește; și același lucru care o pecetluiește... Voi știți felul în care o cameră vulcanizată ține mai mult decât doar un petec vechi lipit, puțină căldură lipește un petec vechi pe o anvelopă, primul lucru pe care-l știți încălziți puțin anvelopa aceea, mânați puțin mai repede, acesta se va topi jos.

Da, domnule. Vedeți? Aceasta este treaba cu o mulțime de oameni astăzi: ei încearcă să lipească cunoștința lor pe cunoștința lumească, cu puțin clei pământesc, iar când vin încercările: „Păi, poate că eu am fost greșit.” Voi vedeți atunci că aerul se duce - voi vă dezumflați în câteva minute. Toate strigătele și săriturile voastre în sus și-n jos nu v-au făcut nimic bun. Oamenii vă văd chiar înapoi în aceeași încurcătură din nou. Aceasta-i corect! Dar dacă voi stați acolo cu suficientă căldură a Duhului Sfânt încât acesta vă face pe voi și Camera una. Aceasta este! Tu și Camera devii una! Dacă voi stați acolo până când voi, și fiecare promisiune a lui Dumnezeu, devine una, atunci adăugați aceea la credința voastră. Dacă voi nu, nu o adăugați deloc împreună.

84 Voi spuneți: „Cuvântul nu poate fi vrednic de încredere.” Nu încercați să adăugați aceea. Dacă voi ziceți: „Promisiunile de aici ale Botezului Duhului Sfânt au fost numai pentru cei doisprezece apostoli,” așa cum zic unele biserici astăzi. Nu încercați să adăugați aceea. Acolo este unde temelii lor este toată prăbușită.

Cum a fost Ozia seara trecută, când el a văzut temelii acestui om în care el s-a încrezut toată prăbușită - lovit cu lepră. Acea nu a fost bine. Acum: „Doar pentru cei doisprezece apostoli, numai cei doisprezece apostoli.”

85 Eu am fost jos la Fratele Wright (eu cred că ei sunt în spate acolo pe undeva) într-o seară, și acolo era un predicator acolo jos. Eu vorbeam, patru sau cinci predicatori împreună. Acest predicator s-a ridicat și a zis: „Acum, eu vreau să vă spun dragi oameni ceva. Oh, eu cred că voi sunteți un popor bun.”

Eu am zis, (eu am spus la cineva) „Acela-i unul care șade chiar acolo; privește.” Astfel, Junie

Jackson, în spate acolo, tocmai a terminat de vorbit și el a zis - (vorbind despre harul lui Dumnezeu)... Oh, doamne, el ardea în așteptare. Și el a urcat acolo sus și a încercat. Zicând: „Acum, eu vreau să spun că D-ul Branham, de aici, eu vă spun, este un anticrist,” și el a început în felul acesta.

În regulă, unii din predicatori au început... Eu am zis: „Acum, așteptați un minut, nu spuneți nimic, fraților. Acolo este numai unul ca el și o grămadă din noi.” Am zis: „Doar lăsați-l în pace acum; el s-a luat de mine.” Eu am vrut aceasta așa de mult eu însumi, eu nu știam ce să fac, vedeți.

86 El a zis: „D-ul Branham este un anticrist,” și el a mers înainte zicând fiecare lucru, voi știți despre... El zicea: „Un botez al Duhului Sfânt... Biblia a spus că acolo erau numai doisprezece care au primit botezul Duhului Sfânt. Vorbind despre vindecare divină - numai cei doisprezece apostoli aveau vindecare divină.” El a zis: „Noi vorbim unde vorbește Biblia, și tăcem unde Biblia este în tăcere.”

Eu am așteptat până el a pălăvrăgit acolo pentru o jumătate de oră, și eu am zis: „Așteaptă un minut. Eu am scris așa de multe aici jos,” eu am zis: „Dă-mi o șansă să răspund la câteva.” Și când m-am ridicat eu am zis: „Domnul, el a zis că el a vorbit unde a vorbit Biblia, biserica lui a făcut așa, și a fost în tăcere unde era ea în tăcere. Voi toți sunteți martori.” „Da.” Eu am zis: „Acum, el a zis că acolo erau numai doisprezece care au primit Duhul Sfânt. Biblia mea spune că acolo erau o sută și douăzeci de prima dată.”

Amin! Aruncați acel fel de cunoștință afară, vedeți voi. Că el încerca să...

87 Eu am zis: „Atunci eu presupun că Pavel nu a primit Duhul Sfânt când el a spus că el a primit.” Eu am zis: „Jos când Filip a coborât și a predicat la Samariteni, ei au fost botezați numai în Numele lui Isus; Duhul Sfânt nu a venit peste ei, și ei au trimis și l-au adus pe Petru și pe Ioan să vină jos să-și pună mâinile peste ei, și Duhul Sfânt a venit peste ei. Eu presupun că aceia au fost numai cei doisprezece.” Eu am zis: „Fapte 10:49 când Petru era pe acoperișul casei și el a văzut vedenia să meargă sus la Corneliu, în timp ce Petru încă vorbea aceste cuvinte, Duhul Sfânt a căzut peste acei care au auzit Cuvântul.” Eu am zis: „Biblia încă vorbește; unde este biserica ta?” Ea este în urmă în „ar fi-uri.” Aceasta-i corect, vedeți.

Eu am zis: „Vindecare divină - tu spui că numai cei doisprezece apostoli au avut vindecare divină. Biblia a spus că Ștefan a mers jos la Samaria și a scos draci și a vindecat bolnavii, și acolo era mare bucurie în cetate - și el nu era unul din cei doisprezece. El nu era un apostol - el era un diacon.” Amin!

88 Eu am zis: „Și Pavel nu a fost unul din cei doisprezece care au fost în camera de sus, și el avea darul de vindecare.” Eu am zis: „Doar privește la darurile de vindecare. Și drept înainte treizeci de ani mai târziu, el încă era în Corint ordinând darul de vindecare în trup.”

Acum, acel fel de cunoștință pe care voi o învățați din vreo carte, voi mai bine aruncați-o afară în bidonul de gunoi. Veniți la ACEASTĂ Cunoștință - acela care Dumnezeu a zis: „El este același ieri, azi și în veci,” ziceți: „Amin!” Da, domnule. Da, domnule. Nu la cei doisprezece, aceasta este pentru toți. Când obțineți acel fel de credință, când credința voastră punctează fiecare bucățică din el cu un „Amin,” atunci voi ziceți: „În regulă,” adaugă aceasta la ea.

89 În al patrulea rând... (Noi va trebui să ne grăbim deoarece eu sunt doar...) Acesta este un simțământ așa de bun să stau aici și să vorbesc despre aceasta. În al patrulea rând... adăugați cumpătarea. Oh, doamne. Noi venim la cumpătare. Acum, voi aveți credință întâi. Voi trebuie să aveți asta de la început. Apoi voi adăugați virtute la credința voastră (dacă ea este felul corect de virtute.) Apoi voi adăugați cunoștința (dacă ea este felul corect de cunoștință). Acum, voi urmează să adăugați cumpătarea.

Cumpătarea nu înseamnă: să încetezi să nu bei nici alcool aici. Nu, nu. Cumpătarea nu înseamnă cură alcoolică. Nu în acest caz. Aceasta este cumpătarea Bibliei, cumpătarea Duhului Sfânt. Aceea este doar una din pofta firii. Dar noi vorbim despre cumpătarea Duhului Sfânt. Aceasta înseamnă cum să-ți controlezi limba, să nu fii un clevetitor; cum să-ți controlezi temperamentul, nu să te mânii de fiecare dată când cineva vorbește împotriva ta. Oh, doamne, Doamne, mulți din noi, urmează să cadă înainte ca noi să începem. Nu-i așa? Atunci ne întrebăm de ce nu face Dumnezeu minuni în Biserica Lui și lucruri pe care El obișnuia să le facă.

90 Adăugați aceste lucruri. Adăugați cumpătarea la aceasta. Cumpătarea - cum să răspunzi în bunătate când ți se vorbește cu mânie. Cineva zice: „Voi grămadă de holy rollers jos acolo.” Nu săriți afară și să vă suflecați mânecele, acum, nu asta, ci vorbiți cu dragoste evlavioasă. Cumpătarea, bunătatea. Este acela felul în care voi vreți să fiți?

Când tu ești enervat, nu enerva înapoi. Lasă ca El să fie exemplul tău. Când ei au zis: „Dacă Tu ești Fiul lui Dumnezeu, transformă aceste pietre în pâine.” El ar fi putut să facă aceasta, și să arate că El era Dumnezeu, dar El a avut cumpătare. Când ei L-au numit „Beelzebub,” El a zis: „Eu vă iert pentru aceasta.” Este adevărat? Ei i-au smuls mâini pline de barbă de pe fața Lui, și L-au scuipat în față, și au

zis: „Vino jos de pe cruce.”

El a zis: „Tată iartă-i; ei nici măcar nu știu ce fac.”

91 Când El avea darul, El cunoștea toate lucrurile căci în El era plinătatea dumnezeirii trupește. Ei L-au văzut înfăptuind minuni prin a le spune oamenilor ce era greșit cu ei, și așa mai departe, în felul acesta. Ei au pus o zdreanță în jurul capului Său în felul acesta, în jurul ochilor Lui, și-L loveau peste cap cu un băț și ziceau: „Profetește; spune-ne cine Te-a lovit; noi Te vom crede.” El avea cumpătare.

Acum, dacă voi o aveți în acest fel; adăugați-o la credința voastră. Dacă voi încă explodați și vorbiți nechibzuit, și vă certați, și fierbeți, și vă agitați. Uh, uh. Voi nu aveți nici... Voi nu puteți adăuga aceea, deoarece ea nu se adaugă.

Vedeți, aceasta nu se vulcanizează. Voi nu ați putea lua o bucată de cauciuc, voi știți, și să o vulcanizați la o bucată de fier. Aceasta doar nu va merge. Nu, el trebuie să fie flexibil întocmai cum este cauciucul, vedeți. Și când credința voastră și cumpătarea voastră devine același fel de cumpătare a Duhului Sfânt pe care El a avut-o, atunci aceasta se va vulcaniza cu El. Voi sunteți adăugați la acesta.

92 Când virtutea voastră este ca virtutea Lui, atunci aceasta se va adăuga la ea. Când cunoștința voastră este ca și cunoștința Lui: „Eu vin să fac voia Ta, oh Dumnezeule.” Cu Cuvântul Tatălui, El a învins fiecare diavol. Cerurile și pământul vor trece dar Cuvântul nu va trece. Vedeți, când voi aveți acel fel de cunoștință, ea se va vulcaniza cu credința voastră. Când voi aveți felul corect de cumpătare, cum El avea; aceasta se va vulcaniza. Dacă voi nu aveți, doar una făcută de om, pe jumătate, credință îmbibată, sau cumpătare: „Oh, eu s-ar cuveni să-l pleznesc, dar dar poate mai bine nu, deoarece ei ar putea să-mi pună numele în ziar privitor la aceasta.” Aceea nu este felul de cumpătare despre care vorbește El. Nu încercați să adăugați aceea; aceasta nu va merge. Dar când voi puteți într-adevăr cu dulceața din inima voastră să iertați pe fiecare om, păstrați-vă pacea. Lăsați ca aceasta să treacă, vedeți. Atunci ea se va vulcaniza. Voi puteți adăuga asta la credința voastră.

Iuh! Nu-i de mirare că biserica este așa de scurtă. Nu este aceasta corect? Nu-i de mirare.

93 Când eu spun: „Pocăiți-vă și fiți botezați - zice Biblia - în Numele lui Isus Cristos,” și un trinitarian strict nu crede asta, va zice: „Acel anticrist bătrân; El este un Numele lui Isus; El este un Isus numai.” Ai grijă, băiete! Eu nu știu despre cumpătarea ta chiar acum.

De ce nu vii și să zici: „Hai să cugetăm aceasta împreună, Frate Branham. Mi-ar place să aud aceasta explicată.” Atunci vino jos și ascultă la aceasta; și atunci aceasta este pusă chiar înaintea ta, și apoi tu te îndepărtezi. Noi vom ajunge la aceasta doar în câteva minute, în evlavie.

Dar când tu... când te pripești, vrei să sari la fiecare concluzie, uh-uh; nu este asta. Vedeți? Tu nu ai cumpătarea Bibliei, încă atunci când faci asta. Cum să răspunzi înapoi. Atunci, dacă tu ai toate acestea, tu poți adăuga aceasta la credința ta.

94 Atunci, după aceea, în al patrulea rând, voi vreți să adăugați răbdare la credința voastră. „Dacă voi aveți credință, ea lucrează răbdare,” zice Biblia. Astfel aceasta este răbdare. Acum, acesta este următorul lucru care urmează să zidească această statură. Voi știți că Dumnezeu are material real în clădirea Lui. Vedeți cât de scunzi suntem noi, fraților? Vedeți unde suntem noi? Vedeți, noi avem glorie, noi avem strigăte, și lucruri, deoarece noi avem credință; dar când noi ajungem jos la aceste lucruri aici, Dumnezeu nu ne poate zidi în statura aceea. El nu ne poate face la acel fel de loc. Avem toate celelalte lucruri noi cădem și alunecăm jos cu ele. El nu-și poate zidi Biserica Lui.

95 Răbdare cu ce? Ce fel de răbdare? Primul lucru este să avem răbdare cu Dumnezeu. Dacă voi aveți credință reală veritabilă, voi veți avea răbdare reală veritabilă, deoarece credința lucrează răbdare. Când Dumnezeu zice ceva, voi o credeți. Aceasta-i tot. Voi aveți răbdare atunci. „Păi, eu i-am cerut seara trecută să mă vindece, și eu sunt tot așa de bolnav în dimineața aceasta.” Oh, doamne! Ce răbdare! Dumnezeu i-a spus lui Abraham, și douăzeci și cinci de ani mai târziu nu a fost nici măcar un semn; el încă a crezut aceasta. El a fost răbdător cu Dumnezeu. Puneți-L întotdeauna înaintea voastră. Lăsați-L să fie următorul lucru de trecut. Voi nu puteți trece peste El astfel doar țineți-L înaintea voastră. El a spus așa, acum aceasta urmează să se întâmple. Țineți-L înaintea voastră. Aceasta-i corect.

96 Noe a avut răbdare. Noe a avut răbdare evlavioasă reală. Dumnezeu a zis: „Eu voi distruge această lume cu ploaie,” și Noe a predicat 120 de ani. Multă răbdare, nici măcar rouă nu a căzut din Cer. Nu a fost nimic. Tot atât praf cum era întotdeauna pentru 120 de ani, dar el a fost răbdător.

Apoi Dumnezeu încearcă răbdarea voastră. Aceasta-i adevărat. Dumnezeu îi încearcă. După ce El i-a spus lui Noe, acum El a zis: „Noe, Eu vreau ca tu să mergi înainte și să intri în corabie. Eu am să mân animalele acolo înăuntru. Eu vreau ca tu să intri și să urci până sus la etaj, acum, așa ca tu să poți privi afară pe fereastra de sus. Acum, Eu vreau ca tu să intri acolo. Eu vreau ca tu să le spui acestor oameni, 'Măine ceea ce am predicat pentru 120 de ani urmează să aibă loc.' În regulă, du-te acolo jos și spune-

le.”

Ce era primul semn? Noe a intrat în corabie. Acolo nu era ploaie.

97 Noe s-a pregătit, și-a îmbrăcat pelerina și fiecare lucru astfel ca el să poată privi afară din când în când, era gata. Dar ziua următoare, el ar fi putut să spună familiei lui și nurorilor lui și la toți ceilalți zicând: „Oh, doamne, mâine voi o să vedeți ceva ce nu ați văzut niciodată, deoarece peste tot cerul are să fie negru, tunete și fulgere urmează să aibă loc. Marea Sabie a lui Dumnezeu o să spintece cerurile. El o să condamne această grămadă de păcătoși care ne-au respins pentru acești 120 de ani. Voi doar priviți și vedeți.” Vedeți, unii din credincioșii pe jumătate zăboveau în jur și niciodată nu vin înăuntru, voi știți; noi încă îi avem, știți voi.

Astfel ei au venit sus și au zis: „Păi, poate că bătrânul a avut dreptate, așa că noi vom merge sus și așteptăm câteva zile sau așteptăm câteva ceasuri dimineața și vedem.”

98 Ziua următoare, în loc de un nor negru, iată soarele venind sus întocmai cum a venit întotdeauna. Noe a privit afară. Zicea: „Hei, acolo nu sunt nori!”

Omul acela, a venit sus și a zis: „A-a-a-a-h, eu știam că tu erai unul din ei. Eu văd că tu zăbovești în jur sus acolo!”

„Păi, scuzați-mă, domnule, ha-ha; poate eu doar... Voi știți doar entuziasmați... ha-ha-ha.”

Dar Noe, el a avut răbdare. Zicea: „Dacă aceasta nu a venit astăzi, ea va fi aici mâine.” Aceasta-i corect. De ce? Dumnezeu a spus așa.

„Când ți-a spus El aceasta, Noe?”

„În urmă cu 120 de ani. Eu am venit până aici, astfel eu doar aștept aici acum.” Vedeți, după o vreme noi aflăm că Dumnezeu a venit până aici așteptând după Biserică de asemeni, dar ea va fi acolo, nu vă îngrijorați. El a promis-o.

99 A așteptat tot acest timp pentru o înviere. Acolo va fi una, nu vă îngrijorați. Dumnezeu a promis-o. Doar așteptați răbdători. Voi adormiți; voi ați putea lua un pui de somn înainte de a se întâmpla, dar vă veți trezi în timpul acela - El a promis-o. Ceea ce noi numim o ațipeală a morții, voi știți; ceea ce numim noi moarte - doar o mică ațipire, sau adormire în Cristos. Nu există un astfel de lucru ca murind în Cristos. Viața și moartea nu există împreună. Noi doar luăm o ațipire. O ațipire din care prietenii noștri nu ne pot chema. Numai El este Acela care ne poate chema. „El va chema, iar eu îi voi răspunde,” a zis Iov. Iov este acum adormit de patru mii de ani. Nu vă îngrijorați, el se va trezi, nu vă îngrijorați. El încă așteaptă.

100 Noe a așteptat; a trecut ziua a patra, fără ploaie. Aceasta este în regulă, aceasta urmează să se întâmple. Eu pot să o aud pe D-na Noe venind în jur și zicând: „Tati, ești tu sigur?”

„Nu vorbi în felul acesta.” El a avut răbdare, deoarece el a avut credință. Da, domnule, el a avut virtute. El avea cunoștință că Dumnezeu era drept. El avea cumpătate. El nu și-a pierdut cumpătul și să zică: „Păi, eu nu știu ce este cu toate acestea. Eu mi-am pierdut toată popularitatea acolo afară.” Nu, nu. „La oameni nu le mai pasă de mine. Eu voi merge acolo afară și voi începe iarăși din nou.” Nu, nu. El a avut răbdare. Dumnezeu a promis; Dumnezeu o va face. Dumnezeu o va face deoarece Dumnezeu a spus așa.

101 Eu pot să văd pe fiul lui venind în jur să zică: „Tati tu știi...” (dându-și mâna peste părul lui lung cărunt, voi știți, și el era în vârstă de sute de ani, voi știți șezând acolo) zicea: „Eu știu că tu ești un bătrân patriarh. Eu te iubesc, taticule, dar putea să fi fost posibil ca tu să fi fost puțin greșit?”

„Oh nu, nu.”

„De ce?”

„Dumnezeu a zis așa.”

„Bine, tati, sunt șase zile de când noi am șezut aici sus. Șezând aici sus în această mare corabie veche uscată, șezând chiar aici. Ea este toată cu smoală înăuntru și-n afară, și în toți acești ani noi am construit la ea; și tu ai stat acolo afară și ai predicat până ai încărunit și ai chelit, și iată-te aici sus acum încercând să spui cutare-și-cutare lucru, și oamenii râd și aruncă cu roșii stricate și alte lucruri în coasta acesteia. Uite acolo ce faci tu. Păi tu știi...”

„Fii răbdător, fiule.”

„Ești tu sigur?”

„O SĂ PLOUĂ!”

Nora lui a zis: „Tată, tu știi eu...”

„O SĂ PLOUĂ!”

„Dar noi am așteptat toți acești ani; noi ne-am pregătit, și tu ne-ai zis că urma să plouă cu o săptămână în urmă. Iar noi suntem aici, și ușile sunt toate închise, și iată-ne aici umblând înăuntru în jur și soarele doar pârlăște drept în jos așa cum a fost.”

„DAR O SĂ PLOUĂ!”

„De unde știi tu?”

„Dumnezeu a zis așa.”

102 Acum când voi ajungeți în felul acela, adăugați aceasta. Dar dacă voi nu o aveți în acest fel, nu încercați să o adăugați. Aceasta nu va merge. Aceasta nu va lucra la vindecare, aceasta nu va lucra la nimic altceva. Vedeți? Aceasta trebuie să se îmbine înăuntru cu același material la care este vulcanizat. Asta-i corect. Voi trebuie să o adăugați. Răbdarea cu promisiunea lui Dumnezeu. Da, domnule. Noe a crezut aceasta și el a avut răbdare cu Dumnezeu 120 de ani. Da, domnule.

103 Moise, el a avut răbdare cu Dumnezeu. Da, domnule. „Moise, Eu am auzit strigătul poporului Meu. Eu am văzut nenorocirile lor. Eu cobor să-i eliberez. Eu am să te trimit jos.” Și micul contrast acolo între el și Dumnezeu, iar Dumnezeu i-a arătat slava Lui. El a zis: „Iată eu merg.” Când a văzut odată slava lui Dumnezeu, vedeți voi, el a avut credință.

A zis: „Ce este acela în mâna ta, Moise?”

El a zis: „Un toiag.”

El a zis: „Aruncă-l jos.”

Acesta s-a transformat într-un șarpe. El a zis: „Oh doamne.”

A zis: „Ridică-l, Moise. Dacă Eu sunt în stare să-l transform într-un șarpe, Eu îl pot transforma înapoi din nou.” Amin! Dacă Dumnezeu poate să-mi dea o viață naturală, El poate să-mi dea o Viață spirituală! Dacă Dumnezeu poate să-mi dea prima naștere, El poate să-Mi dea a doua Naștere! Amin! Dumnezeu îl poate vindeca prin vindecare divină, El îl poate învia din nou spre slava Lui în zilele din urmă!

„Eu pot să arunc acest toiag jos; el se va transforma într-un șarpe; Eu îl pot transforma înapoi într-un toiag.”

„Ia-l sus de coadă!” Moise s-a aplecat jos și l-a luat - iată că era un toiag. El a început să adauge cunoștința atunci.

„Care-i treaba cu mâna ta, Moise?”

„Nimic.”

„Pune-o în sânul tău.”

„În regulă, ce zici de aceasta?” - albă cu lepră.

„Oh, vai, privește la mâna mea!”

„Pune-o înapoi în sânul tău, Moise.” Pune-o înapoi în felul acesta, s-a transformat întocmai ca...

El a început să le adauge în felul acesta atunci. Da, domnule.

104 El a ajuns acolo jos, și primul contrast... el a ajuns acolo jos. A venit acolo și a zis: „Domnul Dumnezeu a zis, 'Lasă pe poporul Meu să plece'. Faraon, eu vreau ca tu să știi aceasta: eu am venit ca un reprezentant al lui Dumnezeu. Tu trebuie să mi te supui.”

Faraon a spus: „Supun? Tu știi cine sunt eu? Eu sunt Faraon. Supun ție, un sclav?”

A zis: „Te vei supune mie sau pieri. Tu poți face oricum vrei.” De ce? El știa despre ce vorbea. El avea o însărcinare. El a fost acolo jos, și el a vorbit cu Dumnezeu. El avea credință. El știa unde era.

„Tu vrei să mă supun ție? Ieși afară de aici!”

„Eu îți voi arăta ție.”

„Arată-mi un semn.” El a aruncat jos un toiag; s-a transformat într-un șarpe.

105 „Păi,” el a zis: „acel truc ieftin de magician! Vino aici un minut. Veniți aici, Iane și Iambre. Aruncați vă jos toiegele voastre.” Ei le-au aruncat jos, și ele s-au transformat într-un șarpe. A zis: „Acum, tu lucru ieftin vii aici jos la mine, un egiptean, un faraon al Egiptului. Și tu vii aici jos cu unele din trucerile tale ieftine de magician”. Unele din păcălelile tale știi tu, citirea gândului, (Voi știți ce vreau eu să spun. Eu sper că voi citiți.) Telepatie mentală sau ceva. „Vii jos aici cu ceva din aceea.” A zis: „Păi, noi putem face același lucru pe care-l faci tu.”

Ce era Moise? El nu a zis: „Oh, D-le Faraon, îmi pare rău, domnule. Eu voi fi sclavul tău.” Nu, domnule. El a stat liniștit! Amin! A stat chiar acolo! Dumnezeu a zis, acolo nu a fost îndoială în inima lui. „Păstrează-ți pacea, Eu îți voi arăta ceva.”

106 Când tu ai făcut exact ceea ce a zis El să faci: se pare că aceasta a mers greșit, stai liniștit. Fii răbdător. Moise a zis: „Tu știi când eu am fost pus pe temelia aceea acolo s-a pus răbdare pe ea, astfel că eu doar voi aștepta și să văd ce va face Dumnezeu.”

Acolo erau șerpii vechi, târându-se în jur, suflând și sâsâind unul la altul. Primul lucru voi știți șarpele lui Moise a mers: „Hap, hap, hap,” și i-a înghițit pe toți. El avea răbdare.

„Cei ce așteaptă după Domnul,

Își vor reînnoi tăria.

Ei se vor înălța cu aripi ca un vultur.” (Este aceasta corect)

Ei vor alerga și nu vor obosi,

Vor umbla și nu vor slăbi...”

Doar așteptați după Domnul. Aveți răbdare.

107 Da, domnule. Apoi Israel urma să fie scos afară. Marele contrast a venit și Moise a așteptat. Apoi el a ajuns în pustie. Aceasta era numai o călătorie cam de trei sau patru zile, erau numai patruzeci de mile de unde a traversat el acolo, chiar dincolo unde ei au traversat din nou, dar Moise în pustie a așteptat patruzeci de ani. Răbdare, aceasta-i adevărat. El a așteptat patruzeci de ani. Oh, da domnule.

108 Și noi ar trebui să avem răbdare unul cu altul, de asemenea. O dată, noi devenim așa de nerăbdători unul cu altul. Noi ne gândim că trebuie să fim ca Moise. Moise a avut răbdare cu poporul. Priviți, aceea este ceea ce i-a determinat să nu meargă dincolo. Vedeti, dacă voi încercați să faceți ceva, așa cum eu am încercat să aduc acest mesaj acolo la Tabernacol, să văd că fiecare membru din Tabernacol devine astfel. Aceasta este greu s-o faci. Eu am încercat să am răbdare, aceasta este de treizeci și trei de ani. Am răbdare. Femeile încă își scurtează părul (întocmai la fel.) Dar doar am răbdare, doar am răbdare, aștept. Trebuie. Dacă tu nu o ai, nu încerca să zidești pe aceasta aici jos. Ai răbdare.

109 Chiar o dată când acea grămadă de oameni răzvrățiți au avut o așa nerăbdare că ei l-au determinat pe Moise să facă ceva ce era greșit. Dar totuși când s-a ajuns la o expunere, Dumnezeu s-a scârbit de acțiunea lor. El a zis: „Separă-te, Moise. Eu voi omorî întreaga grămadă a lor și încep din nou.”

El s-a aruncat în spărtură și a zis: „Dumnezeule, nu fă aceasta.” De ce? Răbdare cu poporul care s-a răzvrătit împotriva lui.

Mă întreb dacă noi am putea face aceasta? Dacă voi nu puteți, nu încercați să zidiți pe aceasta, deoarece ea nu se schimbă. Acesta-i felul prin care prima este vulcanizată în aceasta, și acesta-i felul în care fiecare din ele trebuie să fie vulcanizate. Dacă nu, voi nu veniți la statura aceea de loc de locuință al Dumnezeului celui Viu. Voi nu aveți răbdare. Răbdare unul cu altul.

110 În regulă, copiii evrei au avut răbdare. Ei sigur au avut. Dumnezeu le-a promis, le-a spus: „Să nu vă închinați la vreun chip.” Dar ei au avut răbdare. Ziceau: „Dumnezeul nostru este în stare, dar oricum noi nu o să ne închinăm la chipul tău.” Răbdare, cunoscând aceasta, că Dumnezeu îl va învia din nou în zilele din urmă. La urma urmei această viață nu înseamnă prea mult. Dumnezeu îl va învia din nou în zilele din urmă, dar când se ajunge la închinarea la un chip, noi nu o vom face.

„Acum, noi vom da Cezarului ce este al Cezarului, dar când se ajunge la Cezar să se amestece cu Dumnezeu, Dumnezeu este primul. Dumnezeu a zis, 'Să nu vă închinați la chipul acela,' și eu nu o voi face. Dumnezeul nostru este în stare să ne scape, și dacă El nu ne scapă, eu nu mă voi închina la chip.”

El a zis: „În regulă, acolo este cuptorul.”

„Păi,” a zis el: „eu presupun că va ploua tare diseară și-l va stinge tot,” dar nu a făcut-o. Încă răbdare.

111 Dimineața următoare când el a fost adus în fața tribunalului, acolo ședea Nebucadnețar; el a zis: „În

regulă, băieți, sunteți voi gata să mă amintiți ca împăratul vostru?”

„Desigur, să trăiești veșnic, oh împărate.”

„Acum, plecați-vă jos la chipul meu.”

„Oh, nu!”

„Păi, voi o să ardeți. Voi sunteți oameni înțelepți, voi sunteți deștepți. Voi ne-ați fost un mare ajutor. Voi ați fost o binecuvântare, pentru împărăția noastră. Nu puteți voi înțelege că eu nu vreau să fac asta, dar eu am făcut o proclamație aici, și aceasta trebuie să se facă. Eu nu vreau să vă arunc acolo. Oh oamenilor, ce se întâmplă cu voi?”

„Eu știu că asta sună în regulă, dar Dumnezeu nostru este în stare să ne scape dar oricum...” Aveau răbdare. Astfel au început să pășească sus pe rampă; unul uitându-se la celălalt: „Este în regulă? Este în regulă. Noi avem răbdare.” Au mers un pas, Dumnezeu nu era acolo. Doi pași, El nu era acolo. Trei pași... patru pași... cinci pași; doar continuau să meargă, totuși El nu era acolo; și el a pășit drept jos în cuptorul aprins. Ei aveau răbdare; dar El era acolo. Vedeți, doar căldură de foc suficientă să le ardă legăturile de la mâini și picioare, și apoi când au atins fundul gropii, El a fost acolo. Ei au avut răbdare.

112 Daniel, în același fel. Daniel a avut răbdare. Sigur. El nu urma să renunțe. Nu, domnule. Ce a făcut el? A deschis ferestrele acelea și s-a rugat oricum, aceasta era o cerință a lui Dumnezeu. El a avut răbdare. El a așteptat după Dumnezeu, știind că Dumnezeu era în stare să-și țină Cuvântul Său. Ei l-au aruncat în groapa cu lei; au zis: „Noi vom lăsa leii să te mănânce.”

El a zis: „Aceasta este în ordine.” El avea răbdare. De ce? „Păi, eu am așteptat tot timpul acesta pe Dumnezeu. Dacă eu trebuie să aștept încă câteva mii de ani, eu voi învia din nou în zilele din urmă, astfel eu am răbdare; doar aștept.”

Pavel avea răbdare. Desigur avea. Priviți ce avea Pavel de făcut.

113 Vorbim despre răbdare; cum este cu poporul Cincizecimii? Atât timp cât ei au avut însărcinarea: „Așteptați până, așteptați până sunteți înzestrați cu putere.”

„Până când?”

„Nu se pune întrebarea până când va dura aceasta”, ei doar au răspunsul. Așteptați până. Ei au mers acolo sus și au zis: „În regulă, băieți, poate în cincisprezece minute de acum Duhul Sfânt o să fie peste noi, și noi urmează să avem slujba noastră.” Cincisprezece minute au trecut, nimic. O zi a trecut, nici unul. Două, trei, patru, cinci, șase, șapte. Unii dintre ei ar fi putut să zică: „Hei, nu credeți voi că noi deja îl avem?”

„Nu, nu, nu, nu.”

„Voi mai bine veniți afară, băieți.”

Diavolul a zis: „Voi știți că deja aveți ceea ce voi vreți. Mergeți înainte și începeți slujba voastră.”

„Nu, nu, noi nu îl avem încă, deoarece El a zis, 'Acolo va veni un... (ce va avea loc în zilele din urmă). Cu buze bâlbâitoare și alte limbi voi vorbi Eu acestui popor, și aceasta este odihna, de care Eu am zis.'” (Isaia 28:19) El a zis, aceasta este ea. Voi îl veți primi când, voi veți ști când vine acesta. „Noi vom ști când vine acesta. Noi îl vom cunoaște, promis de Tatăl.” Ei au așteptat nouă zile, și apoi în a zecea zi, acum voi sunteți acolo; ei aveau răbdare să aștepte.

114 Acum, dacă voi aveți acel fel de răbdare după ce Dumnezeu vă dă o promisiune și voi o vedeți în Biblie - „Ea este a mea;” atunci așteptați. Atunci dacă voi aveți acel fel de răbdare, adăugați-o la credința voastră. Voi vedeți cât de înalt ajungeți acum? Voi ajungeți sus de tot aici acum. În regulă. Arătătorul ceasului merge mult în jur, de asemenea.

În regulă, adăugați aceasta la credința voastră, întotdeauna punându-l pe El înaintea voastră, amintindu-vă, EL ERA ACELA CARE A PROMIS. Nu eram eu, care a promis; nu era păstorul, care a promis, Fr. nostru Neville; acesta nu era vreun alt predicator care a promis; acesta nu era vreun preot sau papă; nu era nici un om de pe pământ; acesta era Dumnezeu, care a făcut promisiunea, și Dumnezeu este în stare să țină tot ceea ce El a promis.

115 În regulă, dacă voi aveți acel fel de credință și știți că Dumnezeu a promis aceasta... Ziceți: „Frate Branham, eu sunt bolnav. Eu am nevoie de vindecare îngrozitor de mult.” Accept-o. Acesta este un dar dat vouă. Da, domnule, dacă tu poți să crezi. „Păi,” voi ziceți: „eu cred.” Atunci uită-o. Asta-i tot. Aceasta totul s-a sfârșit. Vedeți, aveți răbdare.

Dacă voi aveți răbdare, dacă voi nu sunteți, atunci voi dărâmați această clădire. Aceasta va arunca

tot restul din ea jos; acel singur lucru. Voi trebuie să aveți asta. Nu o adăugați, deoarece ea va ruina clădirea voastră. Dacă voi nu aveți răbdare, dacă voi nu aveți virtute să adăugați la credința voastră (de care voi ziceți că o aveți) și dacă voi nu aveți ceva credință și încercați să puneți virtute pe ea, aceasta vă va rupe jos credința voastră. Astfel voi ziceți: „Păi acum, așteaptă un minut. Poate că aceasta este totul o greșeală oricum. Poate că Dumnezeu nu este Dumnezeu. Poate că nu există Dumnezeu.” Vedeți, voi veți rupe lucrul drept în două.

116 Dar dacă voi aveți credință veritabilă, atunci puneți virtute veritabilă pe ea, apoi cunoștință veritabilă, apoi cumpătare veritabilă, apoi răbdare veritabilă. Voi vă mișcați drept înainte sus pe linie.

În regulă, în al cincilea rând, adăugați evlavie. Oh doamne. Evlavie să fie adăugată. Ce înseamnă evlavie? Eu m-am uitat în patru sau cinci dicționare și nici măcar nu am putut să aflu ce înseamnă aceasta. În final, am fost jos la Fratele Jefferies acolo, noi am aflat într-un dicționar. Evlavie înseamnă să fii ca Dumnezeu.

Oh, doamne. După ce voi ați obținut credință, virtute, cunoștință, cumpătare, apoi să fiți ca Dumnezeu. Voi ziceți: „Eu nu pot face asta, Frate Branham.” Oh da voi puteți. Lăsați-mă doar să vă citesc câteva Scripturi aici doar un minut - Matei 5:48. Noi o vom lua pe aceasta și să vedem cum sună ea, Matei 5:48, și să vedem dacă voi trebuie să fiți ca Dumnezeu. Voi știți că Biblia spune: „Voi sunteți dumnezei.” Isus a spus așa. De ce? Toate lucrurile care sunt în Dumnezeu sunt în voi. Matei 5:48 „Fiți voi...” (Isus vorbind în fericirile) „Fiți voi de aceea” P-E-R-F-E-C-T - (ce este aceasta) „Perfect, precum Tatăl vostru din Cer este perfect.” Voi ați ajuns sus de tot aici acum înainte ca voi să trebuiască să faceți aceasta. Toate aceste lucruri trebuie să fie adăugate mai întâi. Atunci ne urcăm sus aici, El v-a cerut acum să fiți perfecți - evlavie - fii și fiice ai lui Dumnezeu. Aceasta-i corect. Câte lucruri aș putea să spun în linia aceea.

117 Să întoarcem la Efeseni 4 și să aflăm aici ce - în Cartea despre Efeseni spune despre acest lucru de asemeni, despre cum trebuie să facem. Efeseni capitolul al 4-lea și începem cu versetul al 12-lea. Efeseni 4 și începem versetul al 12-lea. În regulă, să începem sus aici la al 11-lea verset.

„Și El a dat pe unii apostoli; și unii, profeți;” (amintiți-vă seara trecută - nu încercați să luați slujba celuilalt om) „și unii, evangheliști; și unii, păstori și învățători;

Pentru perfecționarea lui Dumnezeu,” (Se citește aceasta în acest fel? Perfecționarea a ce? Sfinților - Cine sunt sfinții? - Cei sfințiți.)

Acei care au început de aici de jos. „Perfecționarea sfinților, pentru lucrarea de slujbă,” (slujba lui Isus Cristos) „pentru edificarea trupului lui Cristos:” (pentru edificarea, zidind-o în sus, edificând).

„Până noi toți ajungem în unitatea credinței, și [a] cunoștința Fiului lui Dumnezeu, într-un om perfect,” (înspre asigurarea, oh doamne) „înspre măsura staturii plinătății lui Cristos:”

118 Perfect; necesită evlavie. Voi trebuie să adăugați la credința voastră, evlavie. Vedeți voi începeți de aici de jos cu virtute, apoi voi mergeți la cunoștință, apoi voi mergeți la cumpătare, apoi mergeți la răbdare, acum sunteți la evlavie - evlavie. Oh doamne, timpul nostru se duce, dar voi știți ce înseamnă evlavie. Voi cântați cântarea:

„Să fiu ca Isus, Să fiu ca Isus;
Pe pământ doresc să fiu ca El.
Prin toată călătoria vieții
De pe pământ spre Glorie,
Eu cer numai să fiu ca El.”

Aceasta-i evlavie. Când El a fost lovit pe o parte a feței, El a întors-o pe cealaltă. Când Lui i s-a vorbit brutal, El nu a vorbit, El nu a răbufnit înapoi. Vedeți, evlavie. Întotdeauna căutând un lucru. „Eu întotdeauna fac ceea ce place Tatălui.” Da, domnule, întotdeauna; aceea este evlavie.

119 Vedeți, după ce voi ați venit de aici, până aici, până aici, până aici, până aici, până aici; acum voi veniți în statura plinătății, acum, a unui fiu de Dumnezeu. Dar voi trebuie să aveți aceasta, plus toate acestea și voi nici măcar nu puteți începe până când obțineți aceasta.

Acum, amintiți-vă de pasărea neagră cu pene de păun. Să n-o uitați, vedeți. Să nu încercați să adăugați aceasta până când nu sunteți de fapt născuți din nou, deoarece aceasta nu va merge. Voi nu o puteți face să meargă. Ea va ajunge la aceasta, sau aceasta de aici - ea se va prăbuși undeva. Dar când voi ajungeți jos aici la porumbelul veritabil născut din nou, atunci voi nu adăugați nimic. Aceasta se

adaugă la voi; vine înainte în sus.

120 În regulă, venind în perfecțiune acum. În regulă, apoi în al șaselea rând, să adăugăm (Biblia a zis aici adăugând) dragostea frățească - bunătatea frățească. Acum, aceea este una bună. Chiar aici, a șasea. (A șaptea). În regulă, adăugând bunătatea frățească. În regulă, când noi ajungem la aceasta, (bunătate frățească) puneți-vă în locul lui în chestiune. Acum, voi ziceți: „Fratele meu a păcătuit împotriva mea,” a spus Petru: „Să-l iert eu?” El a zis: „De șapte ori pe zi?”

El a zis: „De șaptezeci de ori șapte.”

Vedeți, bunătate frățească. Acum, voi vedeți, dacă un frate este cu totul dereglat, să nu fiți nerăbdători cu el. Nu. Fii bun cu el. Mergi oricum.

121 Cineva a spus nu cu mult în urmă, a zis: „Cum poți tu să crezi aceste lucruri în felul în care tu le crezi și totuși să mergi la Adunările lui Dumnezeu și Unitarieni și în toate celelalte locuri?” Bunătate frățească - sperând că într-o zi... răbdare cu el, cumpătate - îndurând cu el; cunoștința să înțelegi ce crede el, și amintește-ți că aceasta este în inima lui, aceasta este de fapt; virtute în tine însuși să o lași să iese cu bunătate, blândețe către el, având credință că într-o zi Dumnezeu îl va aduce înăuntru. Bunătate frățească - al șaptelea lucru. Unu, doi, trei, patru, cinci, șase, șapte. Șapte lucruri.

Apoi, acum voi veniți. Următorul lucru atunci adăugați dragostea, care este iubire. Acea este piatra de vârf. Într-una din aceste zile în biserică...

122 Acum, vă rog (să fie aceasta știut pe bandă... oriunde mai mult eu nu învăț) aceasta nu este o învățătură - ceea ce eu urmează să spun acum. Dar eu vreau doar să vă arăt asta, cu ajutorul lui Dumnezeu, ce este aceasta într-adevăr că prima Biblie pe care a scris-o vreodată Dumnezeu era Zodiacul în ceruri. Aceasta începe cu o fecioară. El se sfârșește cu leul Leo. Și când eu ajung în acea a Șasea și a Șaptea Pecete, voi veți afla că atunci când a fost deschisă cealaltă Pecete, semnul Zodiacului din acel loc era cancer, peștele încrucișat. Acea este epoca cancerului în care trăim noi acum. Descoperită. Și lucrul următor pe care pecetea l-a sfâșiat, ea a descoperit leul Leo - a doua venire a lui Cristos. El vine întâi la fecioară; el urmează să vină leul Leo. Eu voi aduce aceasta prin aceste... Acum, eu nu... dacă noi vom avea timp în această dimineață, urmează să fac cât pot eu de bine să vă arăt că aceste trepte sunt în Piramide întocmai exact, a doua Biblie pe care a scris-o Dumnezeu. Enoh le-a scris și le-a pus într-o piramidă.

123 Și a treia, (Dumnezeu este întotdeauna perfectat în trei) apoi El s-a făcut pe Sine Cuvântul Lui. Acum amintiți-vă, în piramidă... (Eu presupun că mulți dintre voi soldaților și alții ați fost în Egipt.) Piramida nu are un vârf pe ea. Niciodată nu avea. Piatra a fost nesocotită și toate celelalte ce ei au, dar totuși...

Dacă voi aveți o bancnotă de un dolar în buzunar, voi priviți la o bancnotă de un dolar, și voi veți afla că acolo pe partea dreaptă ea are un vultur cu steagul American. Și aceasta zice: „Pecetea Statelor Unite.” Pe cealaltă parte ea are piramida cu o piatră mare de vârf și ochiul unui om; aceasta spune pe partea asta: „Marea Pecete.” Păi, dacă aceasta este o națiune mare, de ce nu ar fi această mare pecete propriile ei peceti, ale națiunii? Dumnezeu le face să mărturisească indiferent unde merg ele.

124 Eu am vorbit odată cu un doctor, și el mă grebla doar peste cărbuni privitor la vindecarea divină. Noi stăteam pe stradă. El a zis: „D-le Branham, dvs. îi încurcați numai pe oameni.” A zis: „Nu există vindecare, decât prin medici.”

S-a întâmplat că m-am întors în jur și am privit la semnul lui de pe mașină, avea acel șarpe pe stâlp. Eu am zis: „Dvs. mai bine să vă luați acel semn jos de pe mașină atunci, deoarece propriul dumneavoastră semn mărturisește că Dumnezeu este un vindecător.” Un doctor adevărat crede aceasta. Aceia sunt acei șarlatani. Șarpele pe stâlp, Moise a înălțat șarpele pe stâlp și a zis: „Eu sunt Domnul care vindecă toate bolile tale,” și ei au privit la șarpele acela pentru vindecare divină. Și totuși ei mărturisesc împotriva acestuia; totuși semnul lor propriu mărturisește împotriva lor!

125 Aici națiunea noastră zicând lucrurile care sunt ei, și batjocoresc aceste lucruri, și proprii lor bani (valuta lor) mărturisește că Pecetea întregului univers este Dumnezeu. Vedeți ochiul acela stând sus acolo deasupra aceleia pe acea bancnotă de un dolar? Acela este marele Sigiliu!

Aceasta niciodată nu a fost pusă pe vârful piramidei. Ei nu puteau înțelege. De ce? Piatra de vârf a fost respinsă, capul - Cristos. Dar acesta va veni într-o zi.

126 Acum în a zidi virtutea. Zidind acest monument. Zidind această statuie. Vedeți aceasta începe și temelia este pe credință, virtute, cunoștință, cumpătate, răbdare, evlavie, bunătate frățească. Acum ce face aceasta? Atunci ei așteaptă după Piatra din Capul Unghiului care este Dragoste; căci Dumnezeu este Dragoste, și El controlează, și El este tăria tuturor acestor lucruri. Da domnule. Chiar aici. Chiar aici. Vedeți, eu am între toate aceste lucrări de aici, și aici vin înainte aceste unde mici. Ce este aceea?

Duhul Sfânt venind jos prin Cristos Duhul Sfânt. Duhul Sfânt este deasupra tuturor acestora, sudând aceasta împreună. Zidește o ce? O Biserică perfectă pentru ca piatra de vârf să-i pună cap! Ce a făcut aceasta din nou? Ea s-a manifestat prin Șapte Epoci ale Bisericii și Șapte mesageri ai Bisericii.

127 Ea a început aici în urmă... Unde a fost Biserica mai întâi întemeiată? Unde a fost Biserica Penticostală întâi întemeiată? Prin Sf. Pavel la Efes. Steaua Epocii Bisericii Efesiene - Efes. A doua Epocă a Bisericii era Smirna - virtute. Irineus, marele om care a ținut sus Evanghelia lui Pavel.

Următoarea Epocă a Bisericii era Pergam, care a fost... Martin era marele om care a stat. Pavel, Irineus, Martin apoi în Tiatira, a venit Columba. Amintiți-vă, aici este aceasta desenat chiar acolo. Columba. După Columba, și epocile întunecoase au venit acolo, apoi a venit Sardes, care înseamnă moarte - Luther. Aleluia! Apoi ce? Ce a venit după aceea? După Sardes, Luther. Atunci a venit Filadelfia - evlavie. Wesley - sfințenie; „Doar trăiește prin Credință,” a zis Luther. Sfințirea prin Wesley. Apoi a venit înăuntru bunătatea frățească prin Laodicea, și noi credem că marele Mesaj a celei de a doua apariții a lui Ilie, în zilele din urmă, va cutreiera pământul.

128 Iată-vă, Șapte Epoci ale Bisericii, șapte trepte. Dumnezeu zidind Biserica Lui este ca o persoană într-un individ, în El însuși. Slava, puterea lui Dumnezeu venind în jos prin acesta, sudându-ne împreună. De aceea, poporul Penticostal i-a lăsat afară pe Lutherani, i-a lăsat afară pe Wesleyeni și altele, nu știu despre ce vorbesc ei. Voi vedeți, ei au trăit în această parte a templului. Acesta este felul cum unii oameni pot veni sus așa înalt și apoi cad jos. Dar există o parte veritabilă din aceea care continuă să facă acea clădire. Veniți: „Eu voi reșeza,” zice Domnul.

Vă reamintiți aceea, Pomul Miresei? Vă amintiți predica despre Pomul Miresei? Ei l-au mâncat, dar El l-a curățat. El a luat ramuri denominaționale; El le-a tăiat jos. Ei au ridicat o altă biserică, ramuri denominaționale; El le-a tăiat jos. Dar inima acelui pom a continuat să crească. În timpul serii va fi lumină. Aceasta-i când vine Cristos Duhul Sfânt. Isus vine jos și se așează pe Sine la capul Bisericii, atunci El va învia această Biserică fiind propriul Lui trup. Acolo înăuntru este trupul, și felul în care Dumnezeu se așteaptă ca noi ca indivizi să creștem, felul în care El a adus Biserica Lui înăuntru să crească. Fiecare Epocă a Bisericii, ea devine o Biserică mare.

129 Vedeți, la acești oameni nu li se cerea ce li s-a cerut la aceștia. La acesta nu se cerea ce i s-a cerut la acesta. Vedeți, dar El a crescut Biserica Lui în același fel... El a crescut Biserica Lui în același fel cum își crește poporul Lui. Apoi aici Petru zice întâi: (șapte lucruri) credință, virtute (vedeți, venind în sus), cunoștință, cumpătate, răbdare, evlavie, dragoste frățească, și bunătate frățească și APOI Iubirea lui Dumnezeu; Duhul Sfânt. Cristos în persoana Duhului Sfânt vine peste voi în adevăratul Botez al Duhului Sfânt, și voi primiți toate aceste virtuți pecetluite în voi, atunci Dumnezeu locuiește într-un tabernacol, numit clădirea - Tabernacolul Viu al locului de locuit al Dumnezeului cel Viu.

130 Când un om posedă aceste feluri de lucruri, atunci Duhul Sfânt vine peste el. Nu contează, că voi ați putea vorbi în limbi, voi ați putea imita orice dar care îl are Dumnezeu. Voi ați putea face asta, dar până când aceste virtuți de aici intră în voi, voi încă sunteți departe de adevărata temelie reală a credinței. Dar când aceste virtuți cresc înăuntru, și voi ați adăugat aceasta la aceea, atunci voi sunteți un monument Viu. Voi sunteți un idol Viu, care se mișcă.

Voi știți, păgânii, ei se prostern înaintea unui idol (dumnezeu imaginar) și într-un fel imaginar, ei cred că acel dumnezeu imaginar le răspunde înapoi. Acela este păgânism.

Acela este Romanism. Ei se apleacă înaintea a tot felul de sfinți și orice altceva. Ei au Sf. Cecilia, Casa lui Dumnezeu, și așa de multe lucruri diferite ca acestea; ei se apleacă la aceea și de fapt cred asta într-un fel imaginar. Ce model este acesta despre adevăratul Dumnezeu Viu.

131 Dar când noi, nu într-un fel imaginar, ci ne prosternăm înaintea unui Dumnezeu Viu, o virtute vie, o cunoștință vie, o răbdare vie, o evlavie vie, o putere vie, venind prin Dumnezeul cel Viu face pe un om viu o imagine vie - statura lui Dumnezeu!

Ce face el? Aceleași lucruri pe care le-a făcut Isus. Umblând în același fel cum a umblat El. Făcând aceleași lucruri pe care le-a făcut El, deoarece acesta nu este un lucru imaginar! Acolo este o realitate care o dovedește!

Vedeți ce vreau să spun? Vedeți cum aceste virtuți, aceste materiale de construcție, modelate înăuntru cu mesagerul Bisericii, cu Epocile Bisericii?

Acum într-una din aceste zile noi o să luăm pe fiecare din aceste cuvinte și le studiem și arătăm că aceasta o dovedește. Aceasta toată merge împreună. Sigur. Vedeți? Oh doamne, cât de minunat este asta, să vedem ce face aceasta.

132 Acum, aceea este casa în care locuiește Dumnezeu, nu o clădire cu un clopot mare pe vârful ei și un turn înalt, ci „un trup tu mi-ai pregătit.” Un trup în care Dumnezeu poate locui, în care Dumnezeu poate

umbla, în care Dumnezeu poate vedea, în care Dumnezeu poate vorbi, în care Dumnezeu poate lucra. Amin! Unealtă vie a lui Dumnezeu. Dumnezeu umblând în două picioare în tine. Glorie! „Pașii celui neprihănit sunt rânduți de Dumnezeu.” Dumnezeu umblând în voi: „Căci voi sunteți epistole scrise, citite de toți oamenii.” Și dacă Viața care este în Cristos este în voi, voi veți rodi Viața care a rodit-o Cristos.

133 Așa cum am spus întotdeauna: Luați seva dintr-un piersic și dacă voi o puteți transfera printr-o transfuzie într-un pom de măr, pomul de măr va rodi piersici. Sigur, cu siguranță va rodi. Nu contează cum arată ramurile, acesta are o sevă de pom de măr în el. Vedeți, sau orice pom este acesta. Voi luați viața afară dintr-un pom de măr, scoateți-o toată afară, și dați-i o „transfuzie de sevă,” și scurgeți din pomul de piersic dincolo în pomul de măr, ce se întâmplă? El nu va mai rodi piersici. Nu, domnule. El nu... Dacă viața piersicului vine în pomul de măr, adică, el nu va mai rodi mere. El va rodi piersici, deoarece el are viața în el.

134 Când ne luați pe noi, acesta nu este nimic decât un „curcubete sălbatic” un „cap de nod,” și nu există nimic la noi, căci noi toți eram morți în păcat și fărădelegi. Noi toți suntem în acest fel de condiții, și apoi noi, noi înșine, ne putem prosternă, să ne predăm, până când Dumnezeu își ia tubul Lui de transfuzie - Numele lui Isus Cristos, (deoarece nu există un alt nume sub Cer prin care omul poate să fie salvat) - și transferă viața lui Cristos în noi, atunci noi avem acest fel de credință, credința care a avut-o Cristos. Și credința lui Cristos nu a fost bazată în Fariseii și Saducheii aceia, sau în oalele lor, ibricele, cratițele, sau spălarea lor. Ea a fost bazată pe Cuvântul lui Dumnezeu. Amin! Atât de mult până când Cristos era Cuvântul, Cuvântul s-a făcut trup. Și apoi când noi putem să ajungem așa de transfuzionați de puterea Lui încât noi murim față de propria noastră gândire, și credința noastră devine o credință veritabilă... ALELUIA! Atunci Viața lui Cristos este transfuzionată în noi, iar noi devenim creaturi vii ale lui Dumnezeu, un loc de locuință unde Duhul Sfânt poate să-și trimită binecuvântările Lui radiante jos pe acolo, și noi suntem în statura lui Cristos.

135 Isus a zis: „Nu este scris că voi Mă condamnați, pentru că zic că Eu sunt Fiul lui Dumnezeu? Nu este scris că voi sunteți dumnezei. Nu zice aceasta propria voastră lege?” Ca Moise, ca Ilie ca profeții aceia care au trăit așa de aproape de Dumnezeu încât Dumnezeu doar s-a transferat pe Sine drept în ei, și ei au vorbit, nu ei înșiși, ci Dumnezeu. „Nu vă gândiți ce veți spune deoarece nu voi sunteți cei care vorbesc, ci Tatăl care locuiește în voi; El vorbește.” Cuvintele lui nu sunt ale lui proprii deoarece viața lui... el este mort.

136 Dacă voi muriți voi luați sângele afară dintr-un om. Voi îl îmbălsămați. Necazul cu ei este că mulți dintre ei nu au fost îmbălsămați. Voi luați sângele afară dintr-un om, el este dus. Atunci singurul lucru pe care-l puteți face este să puneți un alt sânge înapoi în el. Dacă el urmează să trăiască din nou; voi i-ați scos sângele. Și acum noi punem Sângele lui Isus Cristos înăuntru! Și acela aduce CREDINȚA lui Isus Cristos; VIRTUTEA lui Isus Cristos; CUNOȘTINȚA lui Isus Cristos; CUMPĂTAREA lui Isus Cristos; RĂBDAREA lui Isus Cristos; EVLAVIA lui Isus Cristos; BUNĂTATEA FRĂȚEASCĂ a lui Isus Cristos; și IUBIREA LUI DUMNEZEU care ESTE Isus Cristos! El este capul care vă controlează! Iar picioarele voastre sunt temelie, credința. Amin! Controlate de cap. Luați... ?... Acolo sunteți.

ACOLO ESTE OMUL PERFECT AL LUI DUMNEZEU - când el posedă aceste virtuți.

137 Apoi Dumnezeu, reprezentând Biserica Lui ca o Mireasă - o femeie. Dumnezeu reprezintă Biserica Lui ca o Mireasă, și felul prin care el aduce pe fiecare individual să fie fiul Lui să meargă în acea Mireasă, El de asemenea a adus Mireasa prin aceste epoci până când El aduce această Biserică completă în aceasta.

Picioarele mele se mișcă. De ce? Pentru căci capul meu zice așa. Acum acestea nu se pot mișca ca mâna mea, deoarece ele sunt picioarele mele. Luther nu poate face lucrurile pe care le-am făcut noi; nici Metodistii nu pot, deoarece ei erau altceva. Vedeți, picioarele se mișcă deoarece capul zice așa. Și capul nu zice: „Acum, picioarelor, voi deveniți mâini. Ureche, tu devii ochi.” Ci în fiecare epocă Dumnezeu a așezat aceste lucruri în Biserica Lui, și a modelat-o prin a arăta că fiecare individ are aceste - posedă aceste calități. Și această „ființă” când ea este completă, este Biserica lui Dumnezeu care merge în Răpire! Și această „ființă” când este completată, este un slujitor al lui Dumnezeu în Biserica lui Dumnezeu, care merge în Răpire. Glorie! Vedeți ce vreau să spun? Acolo sunteți. Acolo este lucrul deplin.

138 Aici a venit un om, Pavel, punând o temelie. Irineus a început să toarne aceasta pe ea, și următorul a turnat aceasta, și următorul a turnat aceasta, următorul aceea, și aceea, și aceea, și în jos înainte până când vine la ultima epocă. Dar ce este aceasta? Același Duh. Același duh care a locuit în mine zice: „Mâini, întindeți-vă după prăjitura aceea.” Același duh zice: „Picioarelor, faceți un pas.” Vedeți ce vreau să spun?

Atunci întreaga statură a ființei voastre este guvernată și controlată de aceste lucruri, dar ea nu poate fi controlată complet până când ea posedă complet aceste calități.

139 Ați auzit vreodată aceasta? Acum, lăsați-mă să vă spun asta și să păstrați foarte... Puneți aceasta

în urechea voastră ascultătoare. UN LANȚ ESTE CEL MAI TARE LA VERIGA LUI CEA MAI SLABĂ. Este adevărat? El nu este mai tare decât cea mai slabă verigă a lui. Nu contează cât de tare sunt construite acestea, acesta este făcut, dacă el are o verigă slabă, acolo este unde se rupe el. Și el nu este mai tare decât cea mai slabă verigă. Acum dacă voi posedați... Voi ziceți că aveți aceasta, aceasta, aceasta; voi nu aveți aceasta, acolo este unde se rupe el. Dacă voi aveți aceasta, și nu aveți aceea, el se va rupe chiar acolo. Voi aveți aceasta și nu aveți aceea, el se va rupe. Aceasta și nu aveți aceasta, el se va rupe. Aceasta și nu aveți aceasta, el se va rupe. Vedeti? Și voi nu puteți avea aceasta fără ca să aveți aceasta. Astfel când vă predați ființa voastră completă, atunci Duhul Sfânt se toarnă înăuntru în aceste virtuți. Atunci voi sunteți un Tabernacol Viu.

Apoi oamenii privesc afară și zic: „Acela este un om plin de virtute, cunoștință, și crede Cuvântul, cumpătare, răbdare, evlavie, bunătate frățească, plin de dragostea Duhului Sfânt, umblând în jur.” Ce este acesta? O statură la care necredincioșii se pot uita și să zică: „Iată un Creștin. Iată un om (sau femeie) care știu despre ce vorbesc. Voi niciodată nu ați văzut o persoană mai bună, mai dulce, mai evlavioasă.”

140 Voi sunteți pecetluiti. O pecete se arată pe ambele părți. Dacă voi mergeți, sau veniți, ei văd pecetea tot la fel. Acolo sunteți, vedeți. Când un bărbat, sau o femeie posedă aceasta, atunci Piatra de Vârf coboară jos și îi pecetluiește în împărăția lui Dumnezeu care este Duhul Sfânt.

Atunci Cuvântul, venind de aici, se manifestă pe Sine prin fiecare din aceste ființe. Și face această Ființă completă un Tabernacol al Dumnezeului celui Viu - un exemplu viu, umblător al Creștinătății.

Ce era Cristos, sunt acești oameni, deoarece Viața Lui este aici; ei sunt în Cristos, și viața lor este moartă și ascunsă în Cristos prin Dumnezeu și pecetluită acolo prin Duhul Sfânt - 1 Corinteni 12. Aceasta-i corect. Voi vă socotiți morți. Atunci voi sunteți născuți din credință, apoi virtute, și astelalte lucruri care vă sunt adăugate până când voi sunteți Imaginea Vie perfectă a lui Dumnezeu.

141 Nu este aceasta minunat? Și apoi Dumnezeu prin aceea, a adus de asemenea Șapte Epoci ale Bisericii să arate cele șapte trepte pe care El le-a adus zidind individul Lui în chipul Lui. El a zidit o Biserică completă în chipul Lui, și la înviere acest Trup complet va fi înviat să trăiască cu El pentru totdeauna, deoarece ea este o Mireasă. Astfel aceea taie în fiecare epocă. Fiecare epocă care vine.

Și acolo se cere mai mult, amintiți-vă. Amintiți-vă ce a spus Pavel aici în Evrei 11. Lăsați-mă doar să vă citesc ceva înainte să încheiem aici doar un minut și apoi voi... Aceasta cumva vă face să vă simțiți cumva ciudat când eu... întotdeauna când eu citesc aceasta. Eu am să iau Evrei 11 și am să încep la versetul al 32-lea.

Și ce să mai zic? Căci nu mi-ar ajunge vremea să spun despre Ghedeon, și despre Barac, și despre Samson, și despre Iefta; despre David de asemeni, și Samuel, și despre profeți:

Care prin credință au cucerit împărății, au făcut neprihănire, au obținut promisiuni, au astupat gura leilor,

Au stins violența focului, au scăpat de tăișul sabiei, din slăbiciune au fost făcuți tari, s-au făcut viteji în luptă, au pus pe fugă oștile străinilor.

Femeile și-au primit pe morții lor înviați la viață din nou: iar alții au fost torturați, neacceptând izbăvirea; ca ei să poată dobândi o înviere mai bună: (Jos de tot aici, vedeți. În regulă.)

Iar alții au avut încercări de batjocuri și biciuiri crude, da, pe deasupra de lanțuri și închisoare:

Ei erau împroșcați cu pietre, tăiați în două cu fierăstrăul, au fost provocați, au fost uciși cu sabia: ei au pribegit în piei de oi și capre; fiind lipsiți, nenorociți, chinuți;

(De care lumea nu este vrednică:) (Vedeți, în paranteză, voi observați acolo în Biblia voastră) „ei au răstăcit prin pustiuri, și în munți, și în vizuini și peșteri ale pământului.

Și toți aceștia, au obținut o bună mărturie prin credință,” (aici: bună mărturie prin credință) „nu au primit promisiunea:

Dumnezeu având rânduit un lucru mai bun pentru noi, ca ei să nu fie făcuți desăvârșiți fără noi.”

142 Voi pricepeți? Acești oameni care au murit aici depind și ne așteaptă pe noi. Astfel această Biserică trebuie să ajungă la perfecțiune pentru ca să aducă învierea, și ei sunt sufletele sub altar, așteptând ca această Biserică să vină la perfecțiunea ei. Dar când vine Cristos și această Biserică, vedeți voi, devine mai mică în minoritate, (este cu mult mai ascuțită decât aceasta, dar tocmai așa cum scriu eu această

cruce acolo, vedeți) ea ajunge sus la un vârf de ac, până când Biserica în minoritate trebuie să ajungă într-un loc până când ea are același fel de slujbă pe care aceasta a lăsat. Deoarece când această Piatră din Capul Unghiului vine înapoi, ea are un lăcaș ca aici unde ea urmează să se așeze chiar acolo înăuntru pe o piramidă obișnuită. Ea nu este doar o culme care stă peste vârf; aceasta este ca o flanșă mică. Și ea trebuie să șadă acolo deoarece revarsă apele. Și când vine ea, această Biserică trebuie să fie șlefuită. Toate acestea... restul pietrelor în piramidă stau așa de perfect încât voi nu puteți trece o lamă de bărbierit între ele, cântărind tone stând acolo. Cum le-au dus ei sus, ei nu știu, dar ele au fost zidite. Și aici sus, când capul piramidei vine, piramida însăși, Trupul lui Cristos va trebui să fie șlefuit, nu doar ceva crez, doctrină, sau ceva prin care noi am venit, aceasta va trebui să fie așa de perfectă ca și Cristos încât când El vine, El și slujba aceea se vor potrivi chiar de-a dreptul împreună. Atunci va veni Răpirea și plecarea acasă.

143 Priviți unde trăim noi acum, în Laodicea unde biserica a fost cea mai rea Epocă a Bisericii pe care ei au avut-o vreodată, în Biblie noi aflăm că aceasta a fost singura Epocă a Bisericii unde Dumnezeu era în afara Bisericii, bătând, încercând să intre înapoi în Propria Sa clădire. Crezurile și denotațiunile chiar L-au scos afară din Propria Lui Biserică. „Iată, Eu stau la ușă și bat. Dacă vreun om însetează și va deschide ușa, Eu voi intra și voi cina cu el.”

Aici este El în această Epocă a Bisericii și treptat L-au aruncat afară, până când aici, ei L-au scos complet. Ei nu vor să aibă nimic de a face cu aceasta.

Acum, voi vedeți astăzi unde mergem noi. Chiar când sfârșitul Epocii Bisericii Laodicea a ajuns așa de formală, încât ea și Catolicismul, (care a întrerupt-o chiar aici) vin împreună și se unesc ca o mare biserică; cu o federație a bisericilor. Ea este la fel ca și Catolicismul.

144 Există numai o diferență; dacă ei vă pot duce peste aceea, aceea este luarea împărtășirii. Acela este singurul lucru în dioceză care oprește Catolicismul și Protestantismul de a se uni - este rânduiala împărtășirii. Biserica Catolică zice: „Aceasta este Trupul.” Și biserica Protestantă zice: „Aceasta reprezintă Trupul.”

Catolicii fac o liturghie din ea. O liturghie este că ei iau împărtășirea, sperând că ei sunt iertați. Protestanții o iau prin credință, mulțumindu-i lui Dumnezeu în împărtășire că ei sunt iertați. Protestanții spun: „Noi suntem iertați.” Catolicii spun: „Noi sperăm că suntem iertați.” Liturghie și împărtășire.

Ei o numesc o liturghie; noi o numim o împărtășire. O liturghie este sperând că este așa. O împărtășire este a ști că este așa și mulțumind Lui pentru aceasta. Acolo este singurul lucru asupra căruia ei nu pot veni laolaltă. Ei o vor face.

145 Oh, aceasta arată foarte frumos. Ei se vor uni să conducă... Aceasta va conduce tot... Păi, Biblia zice: „Și această fiară a dat puterea lor curvei.” Vedeți, unindu-se împreună.

Întocmai exact ce spune Biblia că vor face, ei fac aceasta acum; aceasta este chiar în proces chiar această săptămână. Nu că eu am ceva împotriva oamenilor Catolici, nu mai mult decât oamenii Protestanți. Voi Metodști și Baptiști și mulți dintre voi Penticostalilor, când bisericile voastre au mers drept în această federație a bisericilor; când ei au zidit marea morgă acolo în New York, a acelei federații a bisericilor, ea este la fel ca în Națiunile Unite și altele; ei încearcă să unească tot Protestantismul împreună.

Acum, Catolicii sunt înțelepți cu aceasta și urmează să aducă pe acest Papă Ioan al 23-lea, sau al 22-lea, (oricare este el) el încearcă într-un fel puțin smerit să aducă toată credința Protestantă și credința Catolică la o credință. Exact ce Biblia a spus că ei vor face. Acolo sunteți. Și Protestanții cad la acest cârlig, fir și plumb. De ce? De ce? Deoarece ei nu posedă aceste lucruri. Cunoștința - Cuvântul are dreptate; răbdare. „Cei care așteaptă după Domnul...” Vedeți ce vreau să spun?

146 Așa cum a spus acel episcop Metodist ziua trecută când ei au trecut aceasta, și fiecare știe ce a inspirat aceea, încercând să ia o anumită rugăciune să se spună în biserică, sau în școală, și au vrut să... Eu cred că era o carte de rugăciune Prezbiteriană sau ceva sau alta, iar părinții au dat în judecată școala pentru că ei nu acceptau această rugăciune să fie spusă în școală. Acest episcop Metodist era un om bătrân înțelept. El s-a ridicat sus și a zis: „Aceea este greșit.” A zis: „Aceasta este neconstituțional.” El a prins adierea acesteia. El a zis: „Ca în biserica noastră Metodistă...” El a zis: „În biserica noastră Metodistă... mulți din oamenii noștri întotdeauna vorbesc despre scandalul din Hollywood și nouăzeci și cinci la sută din ei merg să-l vadă oricum.” Care este treaba? Ei au lăsat jos asta. Exact, ei au lăsat jos aceea.

147 Eu am vorbit chiar aici în această încăpere zilele trecute cu un oficial al uneia din cele mai mari biserici Metodiste care există în Falls City, una din cele mai spirituale biserici Metodiste care există în Fall City... arată epoca Metodistă care vine înăuntru după epoca noastră acolo - cea Penticostală. Și el a zis: „În St. Louis, Missouri, ei au luat o analiză (cam cu trei sau patru luni în urmă) și au aflat...” omul

acela poate că șade aici în această dimineață. Păi, el este un contractant care zidește această... repară clădirea pentru noi. Strada Principală Metodistă este unde aparține el, unde Fratele Lum și ceilalți este păstor. Astfel noi aflăm că în aceasta, că eu cred că erau șaptezeci și ceva la sută din oamenii Metodști într-o analiză, un studiu, al St. Louisului a arătat că șaptezeci și ceva la sută din Metodști fumau și șizeci și opt la sută din ei beau băuturi alcoolice - un Metodist! Și lucrul ciudat era când analiza a fost dată și estimată între bărbați și femei, femeile, erau șaptezeci și ceva la sută față de circa a cincizeci la sută din bărbați. Mai multe femei fumau și beau decât bărbații. Șaptezeci la sută, șaptezeci și ceva la sută mai multe femei decât erau acolo la bărbați.

148 Acum, ce dacă noi mergem jos la învățătura Bibliei despre purtarea pantalonilor scurți, scurtând părul, și lucruri ca acestea. Păi, aceasta este lipsă de evlavie, femeile pretinzând evlavie și sfințire, partide de cărți și toate celelalte, clevetitoare, și bârfitoare, ne fiind în stare să-și țină propria lor limbă, vorbind și clevetind, și mergând în jur. Cum este cu bărbații? Partide de cărți, jocuri de golf, acolo afară îmbrăcați pe jumătate, îmbrăcați cu haine micuțe cu arătare murdară cu femeile acelea umblând acolo afară.

Nu-i de mirare! Vedeți acea schemă murdară trasă pe acel predicator, (predicator de închisoare) în această dimineață? Da domnule. Eu nu cred că acel om este vinovat de aceea. Ce a făcut el? Ca frate... Eu nu-mi pot aminti numele lui. Da, Dan Gilbert, predicator de închisoare. Când omul acela a alergat înăuntru și l-a omorât pe Dan aici cu câteva luni în urmă, și acum soția lui urmează să aibă un bebeluș. Desigur Dan este mort; ei nu pot să-i pună o transfuzie de sânge la bebeluș acum. Ea a spus că Dan a siluit-o și acela este bebelușul lui Dan. Eu nu cred asta nici mai mult decât să cred că o cioară are pene de porumbel. Nu domnule, eu cred că aceasta este o minciună. Eu cred că Dan Gilbert era un om al lui Dumnezeu. Eu cred că aceea este o schemă a diavolului.

149 Ca lucrul acela încercând să treacă despre rugăciunile acelea. Acel episcop Metodist bătrân a fost suficient de înțelept să prindă aceasta. Dacă aceea ar fi trecut, aceea era doar inspirat de către altceva. Asta-i corect.

Întocmai ca problema segregăției jos în Sud, același lucru. Eu cred că omul ar trebui să fie liber. Eu cred că această națiune stă pentru libertate. Eu nu-l blamez pe Dl. Kennedy pentru trimiterea de trupe jos deși eu nu sunt un „Negustor Nou,” și eu nu sunt un Democrat, eu nu sunt un Republican; eu sunt un Creștin. Dar eu nu cred în aceea. Nici nu cred eu că oamenii de culoare ar trebui să-și vândă dreptul lor de naștere pentru astfel de lucruri, nici atât. Acolo era un... partidul Republican... sângele lui Abraham Lincoln i-a eliberat pe acei oameni, deoarece el era un om evlavios. Eu cred că voi ar trebui să vă țineți de partid dacă voi urmează să votați de fapt. Dar eu vă spun un lucru, băiatul acela nu a fost acolo doar din cauza școlilor; băiatul acela este un cetățean. El este un american. Aceasta este libertate pentru toți. Culoarea unui om nu ar trebui să schimbe deosebirea lui. „Noi toți...” (Dumnezeu a zis) „dintr-un om s-a făcut tot sângele, toate națiunile.” Noi toți suntem una.

150 Dar băiatul acela, el era un soldat; el era un veteran. El s-a luptat pentru ce era drept. El avea un drept să meargă la școală. Aceasta-i corect, dar el avea multe școli la care el putea să meargă. Aceasta-i ceea ce este treaba. Dacă vă puneți în spatele ei, aceasta este treaba aceea denominațională din această zi prezentă acolo sus care inspiră asta. De ce? Ei întorc voturile acelor de culoare de la Republicanii la Democrați, și ei își vând drepturile lor de naștere prin aceasta. Exact adevărul. Duhul Sfânt nu este acolo. „Lăsați ca cel ce are înțelepciune, lăsați ca cel ce are cunoștință,” exact.

Întocmai ca această biserică, această epocă prezentă, se vinde pe ea însăși. Nu puteți voi vedea ce urmează să se întâmple? Nu-mi pasă dacă aceasta este înregistrat, aici vine aceasta! Care este treaba? Propria mea mamă obișnuia să zică: „Dați-i diavolului cotizațiile.” Acolo era un om care a făcut un lucru care era sensibil; acela era Castro, acolo jos. Da domnule, el a mers acolo jos, Capitaliștii aveau toată trestia de zahăr și totul, aceasta este pe un standard de aur ca Statele Unite. Ce a făcut el? El a cumpărat toate obligațiunile acelea. A obținut banii în orice fel a putut. Ce a făcut el atunci? El a falsificat moneda și a schimbat-o. I-a pus drept înapoi... Acela este singurul lucru pe care îl poate face această națiune.

151 Ați auzit Life Line dimineața trecută? Păi, voi știți, aceasta este întocmai cum vindeți obligațiuni pe aur. Obligațiunile deja sunt luate sus, și acest guvern prezent acum cheltuie bani pentru ce? Pentru banii de impozit pe care ei îi vor colecta în patruzeci de ani de acum. Ea este terminată. Aceea era în Life Line chiar din Washington D.C., în toată națiunea. Impozite, ei cheltuiesc și încearcă să cumpere străin... Păi, ei o dau afară pe aceasta oricum. Voi nu vedeți, că aceasta este exact ceea ce ei urmează să facă? Vedeți, ce este aceasta? Acum, dacă această națiune se duce în faliment, singurul lucru care-l poate face este să meargă în faliment. Singurul lucru pe care ea îl poate face este să meargă în faliment. Acela este singurul lucru cu judecată de făcut, să schimbe moneda. Dar ei nu vor să o facă. Sub această administrație prezentă, biserica Romano Catolică posedă aurul lumii, și ceea ce ei vor face este să vândă totul. Acești oameni bogați și așa mai departe ai pământului, așa cum spune Biblia, ce vor face ei înainte

ca ei să piardă... compania de tutun Brown și Williamson (cei mai mulți din ei sunt Catolici oricum) și toate astelalte lucruri; ce vor face ei? Ei vor accepta asta și ei vor lua banii de la Roma, și atunci ea și-a vândut chiar dreptul ei de naștere! Roma o susține. Da, domnule.

Ea va susține aceasta. Și ei obțin suficientă politică acum, obținând suficient în jurul lor. O aduce în cabinetul lui. Priviți ce cere Dl. Kennedy.

152 Și când voi ați văzut asta zilele trecute, nu mai este nevoie să se mai voteze. La ce folosește să votezi? Când ei au pus aceasta în ziar și au dovedit aceasta înaintea publicului, și ei au refuzat să facă ceva referitor la aceasta; când ei au dovedit că mașinile de-a lungul națiunii au fost aranjate, că ei l-au ales pe Dl. Kennedy printr-un vot fals. Nu a spus Biblia că el va veni înăuntru prin înșelăciune? O falsificare.

Acum, eu nu sunt împotriva partidului Democrat - nu mai mult decât un partid Republican, ci eu doar declar fapte din Biblie. La ce folosește să votezi? Ei știu cine merge înăuntru acolo.

153 Câți vă amintiți emisiunea de televiziune unde aceasta avea două femei ridicându-se și una a zis: „Eu am să votez pentru...” O femeie Protestantă a zis: „Eu am să votez pentru Dl. Kennedy.”

Ei au zis: „De ce?”

A zis: „Deoarece eu cred că el este un om mai deștept decât Dl. Nixon. El va fi un Președinte mai bun.”

Apoi ei au zis: „Aceasta este o femeie Catholică. Pentru cine o să votați dvs?”

Ea a zis: „Eu sunt o Catholică, o Romano Catholică, o Catholică loială.” Ea a zis: „Eu am să votez pentru Dl. Nixon.”

„De ce?”

A zis: „Deoarece eu cred că Dl. Nixon va fi un președinte mai bun, deoarece el este mai obișnuit cu lucrurile. El este mai familiarizat cu Comunismul.” Femeia aceea a spus o minciună.

154 Eu am ceea ce ei numesc, Faptele Credinței noastre, cea mai scumpă carte Catholică care poate fi cumpărată. Și în ea se zice acolo: „Dacă acolo este un Catholic pe un buletin de vot care candidează împotriva unui Protestant, dacă un Catholic votează pentru un Protestant ei sunt excomunicați de la părtașia cu biserica Catholică.” Adevărat! Iar dacă acolo sunt doi Catolici candidând pentru aceeași funcție, ei să aleagă pe Catholicul care este mai loial la „biserica mamă” și să voteze pentru ei.

Vedeți cum este acea înșelăciune? Ce încearcă ei să facă? Împart bani să cumpere ce? Ei încearcă să o ruineze! Și ei o fac, și ea este ruinată.

Ce este aceasta? Aceasta este în standardul aurului, și Biserica Catholică (ierarhia) posedă aurul lumii - \$168,000,000,000. Aceasta este.

155 Aruncați-o drept înapoi pe standardul aurului lor și voi oamenilor doar păstrați-vă casele și alte lucruri, dar voi aparțineți de biserica Catholică. Națiunea aparține la biserica Catholică. Întregul lucru este capturat drept înăuntru în felul acesta prin moneda lor.

Nu vorbește Biblia despre aceasta? Acela este tabloul pe care Biblia ni-l desenează? Ceea ce eu încerc să vă spun, frate, astăzi ei zic: „Acea va fi o biserică minunată. Ea va uni Protestantismul.” Aceasta arată bine la ochiul natural, dar cunoștința acestei lumi este nebunie la Dumnezeu, și i-a făcut plăcere lui Dumnezeu ca prin nebunia predicării să mântuiască pe acei care sunt pierduți prin slujbă divină pe care El a ordonat-o în Biserica Lui să zidească Biserica pe aceste calități spirituale și nu pe ceva care aparține de pământ.

156 Petru a zis: „Și pentru că voi ați scăpat de stricăciunea care este în lume prin pofta de bani, și pofta de petreceri mari, plăceri, mâncăruri, băuturi, și pofta pe care noi o avem, voi ați scăpat de aceea; iar acum voi sunteți zidiți în mijloacele de trai.” „Eu adresez aceasta către Biserică,” a zis el. Asta este. Ați citit voi aceasta? Ați priceput voi aceasta? Ați auzit-o voi când am citit-o aici în urmă? În II Petru, doar ascultați ce zice el aici; cât de frumos este scris aici, cum o adresează el. În regulă ascultați-l acum așa cum vorbește el. În regulă,

Simon Petru, un slujitor și un apostol al lui Isus Cristos, către acei care au căpătat credință de același preț cu noi prin neprihănirea lui Dumnezeu și Mântuitorul nostru Isus Cristos:

Harul și pacea să vă fie înmulțite prin cunoștința lui Dumnezeu, și a lui Isus Domnul nostru,

După cum puterea Lui divină ne-a dat toate lucrurile,, (Cine va moșteni pământul, și toate lucrurile? Sigur că aparțin... da, în regulă) „în care privesc viața și evlavia, prin cunoștința aceluia ce ne-a chemat la slavă și virtute:

Prin care ne sunt date făgăduințe nespuse de mari și scumpe: ca prin acestea voi să puteți fi părtași ai naturii divine, după ce ați scăpat de stricăciune" (ascultați la aceasta) „care este în lume prin poftă."

157 Pofța pentru bani. Pofța pentru lucruri mari. Pofța pentru popularitate. Aceste lucruri sunt moarte pentru credincios! Nouă nu ne pasă, un cort sau o colibă! De ce să-mi pese? Trăiesc sau mor; scufundat sau înecat; acesta este lucrul în care sunt interesat: Împărăția lui Dumnezeu! Dacă eu îmi mențin casa; dacă eu îmi mențin familia; dacă eu îmi mențin orice ar fi aceasta; lăsați-mă să mențin pe Cristos, nădejdea slavei!

Clădește-mă, oh Doamne în aceasta. Lasă ca Cristos să fie Capul meu! Să lucrezi prin mine pe temelia mea credința mea care este în El. Lasă virtutea, cunoștința, cumpătarea, răbdarea, evlavia, și bunătatea frățească să lucreze în mine, oh Doamne, este rugăciunea mea. Nu-mi pasă, trăiesc sau mor; scufundat sau înecat; denomi-națiune sau fără denomi-națiune; prieten sau fără prieten, lasă ca aceea să lucreze în mine. Lasă ca virtutea lui Cristos, cunoștința Lui, să se reverse ca eu să pot fi în stare să învăț pe acei, pentru că Dumnezeu a așezat în biserică apostoli, profeți, învățători, păstori și evangheliști, totul pentru desăvârșire și să aducă toate aceste virtuți în ea până la acea perfecțiune a venirii Fiului lui Dumnezeu.

158 Fiecare din aceste pietre este material din acel unul. Aceasta este material din acesta. Fiecare din aceste virtuți aparțin în El, și ele se toarnă afară din El în jos prin ei. Amin!

Este ora doisprezece. Unde merge toată aceasta? Amin.

Voi îl iubiți? Voi credeți aceasta? Ascultați micuților...

Sora Kidd a zis în această dimineață: „Frate Bill, eu nu știu dacă voi ajunge să te mai văd din nou.” Aceasta parcă m-a omorât. Ea se gândește că ea îmbătrânește; ea este. Eu mă rog ca Dumnezeu să o păstreze pe ea și pe Fratele Kidd multă vreme. Lăsați-mă să vă spun, noi nu știm cât de mult o să ne avem unul pe altul. Eu nu știu cât de mult o să mai fiu cu voi. Dumnezeu mă poate chema să mă duc din lume. El mă poate chema la un alt câmp de slujbă. El vă poate chema pe voi pe undeva. Noi nu știm, dar haideți să obținem, să nu lăsăm aceasta să treacă doar peste noi. Să luăm asta. Acolo este aceasta în Biblie. Aici aceasta modelează toate celelalte, și dacă eu aveam doar timp să fac aceasta - voi nu o puteți face într-o zi, voi știți asta, eu aș putea doar să leg întregul lucru împreună. Priviți când noi am terminat cu Mesajul acela acolo, voi vedeți ce a făcut Duhul Sfânt acolo pe perete, nu-i așa? Câți ați fost aici atunci? A venit drept jos și a desenat același lucru - îngerul Domnului.

159 Vedeți, acesta este Adevărul. Nu lăsați să vă scape. Tineți-vă de el, copii. Tineți-vă de acela. Amintiți-vă, zidiți pe credința voastră: virtute, cunoștință, răbdare...

Acum aici eu cred că am o bucată de hârtie aici, dacă eu nu am scăpat-o pe undeva când eu predicam. Chiar aici este. (Îți mulțumesc, Frate. Îți mulțumesc foarte mult.) Dacă voi vreți să vă uitați la ea și să vedeți dacă există ceva aici care voi ați putea fi în stare să... poate aceasta este un model puțin mai bun decât este acela acolo, ca voi să puteți fi în stare să copiați ceva din acesta. Eu o voi prinde doar aici sus și voi sigur puteți să vă uitați la ea și să o scrieți jos.

160 Acum, eu vreau ca voi să o luați, să o studiați, să o comparați, și apoi să ACȚIONAȚI asupra acesteia. Să nu o studiați doar, comparați aceasta, ci ACȚIONAȚI asupra ei, când voi o faceți. Luați-o sincer pentru voi înșivă.

Nu ziceți: „Păi, m-am bucurat să ascult la ea.” Eu la fel. Dar să o ascuți și apoi să o primești este diferit. Vedeți, aceasta este diferit. Există șapte calificări să facă statura lui Dumnezeu. Există Șapte Epoci ale Bisericii prin care Dumnezeu a adus Biserica la aceste calificări, și El a avut șapte mesageri să facă aceasta. Acolo este șapte, șapte, șapte. Șapte este numărul lui Dumnezeu de completare, și trei este numărul perfect al lui Dumnezeu. Astfel acolo sunt trei și șapte treiuri. Astfel matematic, spiritual, prin Cuvântul, prin mărturia Duhului Sfânt, toate din aceasta au completat lucrul împreună.

161 Să o studiem. Să adăugăm la credința noastră aceste lucruri, apoi, ca noi să putem să venim la statura deplină a lui Cristos, fiind uniți împreună cu iubire evlavioasă, frică de Dumnezeu, reverenți în inima noastră unul față de altul, respect adânc unul față de altul, bunătate frățească și de surori, niciodată vulgaritate. Nimic decât doar puritatea Duhului Sfânt în trăire; trăiți împreună, fiți un Creștin; umblați cu credință; lăsați ca virtutea lui Dumnezeu să curgă prin voi. Lăsați ca cunoștința lui Dumnezeu când se ajunge la bine și rău... Când diavolul prezintă ceva care nu este exact Scriptural, îndepărtați-vă de la aceasta. Aceasta este exact corect.

162 Eu pot să-mi imaginez că apostolii aceia nu au acționat ca noi. Ei au mers în jur, probabil un om de câteva cuvinte până când au ajuns la amvon. Ei au pășit înăuntru ei au făcut ce trebuiau să facă, și au ieșit afară. Da, domnule, ei aveau putere. Ei aveau virtute. Ei nu au avut argumente cu oamenii; ei știau unde au stat. Aceasta-i tot, ei știau pe cine au crezut. Ei au continuat să umble în Duhul făcând numai... întocmai cum am spus cealaltă seară: „O mică încuviințare. Acea era tot ce Dumnezeu avea de făcut atunci nimic nu-i oprea pe ei.” Ei nu s-au întrebat, studiat, păi cum, și osteniți cum suntem noi, dacă ei să facă aceasta sau aceea. Ei au mers înainte și au făcut-o oricum. Doar o mică încuviințare de la Dumnezeu. Acea a făcut-o. Aceasta este. De ce? Cum puteau ei să știe că aceasta era o încuviințare de la Dumnezeu? Ei aveau toate aceste virtuți aici, toate aceste calificări, și prima încuviințare mică de la Dumnezeu s-a comparat cu fiecare bucățică din aceasta și cu Cuvântul Lui; ei știau că acesta era Cuvântul lui Dumnezeu și îndată au plecat. Ei nu trebuiau să se îngrijoreze de nimic altceva. Când Dumnezeu a vorbit, ei au plecat.

163 Noi vorbim... Dumnezeu ne vorbește; noi zicem „Bine, noi vom începe. Noi vom vedea dacă noi putem trăi această Viață.” Primul lucru care-l știți, cineva vă supără. Păi sigur, acela-i diavolul!

Voi s-ar cuveni să-l vedeți cum încearcă să mă rețină de la această adunare în această dimineață. Voi s-ar cuveni să aveți aceea odată. Oh milă, eu trebuie să mă lupt de fiecare dată când menționez o adunare. Și dacă eu urmează să mă rog pentru bolnavi și dacă cineva moare și nu este mântuit, acolo vor fi treizeci de chemări care vin înăuntru în zece minute (dacă ele pot ajunge înăuntru așa repede,) să mă țină de la aceasta: „Oh Frate Branham, tu trebuie să faci aceasta,” dar acolo este un suflet în joc.

164 Seara cealaltă eu am fost chemat într-un loc. Un om tânăr... Eu am vorbit cu el jos aici în ceea ce voi numiți, (super market) cu câțiva ani în urmă. El a devenit un alcoolic. Eu am cunoscut pe băiat, un băiat bun fin; dar el era un păcătos. Și astfel mama lui a chemat. Eu cred că ea l-a chemat pe Doc de două ori, și l-a chemat pe Billy, și în final eu am primit mesajul. Și când eu am primit mesajul, foarte cinstit, eu niciodată nu am avut așa de multă luptă în viața mea să ajung la acel băiat. Și când am ajuns acolo, sărmanul băiat nu mă mai cunoștea. Acolo era el culcat acolo, inconștient. Și doar agitându-se. Tatăl său încercând să-l mângâie și zicând: „Dragă,” și omul era cam în vârstă de cincizeci și unu de ani. Și zicea: „Dragă aceasta,” și „stai liniștit.” El încerca să se ridice; brațele lui micuțe erau cam așa de subțiri. Băiatul avea așa de mult cancer încât el nu era nimic decât doar cancer solid. Toate organele trupului său aveau cancer. Chiar și circulația sângelui lui era cancer. Totul. Și acolo era el încercând să se ridice sus și să se agite în felul acesta.

165 Eu l-am luat de mână; am zis: „Woodrow, Woodrow, acesta este Fratele Branham.”

Tatăl lui a zis: „Tu nu știi, că acesta este Fratele Bill, Woodrow; acesta este Fratele Bill.”

El a zis: „Hî, Hî, Hî,” în acest fel.

Și tatăl lui a privit și a zis: „Billy, tu ai venit puțin cam târziu.”

Eu am zis: „Niciodată nu-i prea târziu. El este aici.” Eu am avut o luptă, și apoi ceilalți băieți, alți câțiva băieți, (păcătoși) stăteau acolo, unii din rudeniile lui. Eu am zis: „Voi vedeți, băieți, fiți gata, deoarece voi veți ajunge la acest loc. Voi trebuie să veniți chiar aici jos. Poate nu prin cancer; voi ați putea veni prin altceva acolo afară pe autostradă sângerând de moarte, sau ceva. Voi trebuie să veniți la aceasta.” Noi am vorbit cu ei. Eu am așteptat să văd ce va spune Duhul să fac. Așteptam.

Primul lucru pe care-l știu, eu am simțit acea mică încuviințare. „Pune-ți mâinile peste el.” Eu am pășit în jur și am zis: „Voi toți să vă aplecați capetele.” Ei toți și-au plecat capetele (doi sau trei flăcăi tineri acolo.) Eu mi-am pus mâinile peste el. Am zis: „Doamne Dumnezeule, lasă ca băiatul să aibă cunoștință de a ști ce urmează ca el să facă, căci el trebuie să întâmpine acest lucru. El este pe moarte. Acest diavol l-a înfășurat, și el se duce. El a băut până spre moarte. Aici el este în această condiție; eu mă rog ca Tu să fii milostiv cu el.” Și când m-am rugat pentru el, în dimineața următoare el ședea sus vorbind cu tatăl său.

166 Busty Rodgers, când ei m-au chemat aici jos la spital nu cu mult în urmă. Eu am fost acolo afară în ziua aceea după ce am predicat afară la Middletown unde micuța Georgie Carter a fost vindecată, voi toți vă amintiți aceasta. Acolo era Fratele Smith, un predicator Metodist a zis: „Dacă cineva a fost botezat vreodată în Numele lui Isus Cristos, să plece afară de sub cortul meu!” În acest fel, acolo sus la Tottensford ținând acel miting sus acolo. Oh, mă condamna pentru fiecare lucru la care vă puteți gândi. Eu nu am spus un cuvânt. Am mers drept înainte. Eu aveam o însărcinare. Domnul mi-a arătat o vedenie că acolo era un miel acolo jos agățat pe undeva în pustie. Voi toți vă amintiți vedenia toți dintre voi. Eu presupun că da; vă amintiți aceasta?

167 În regulă, atunci eu mergeam în jos prin pustie la vânătoare după el. Eu am mers la Tottensford. Fratele Wright de acolo știe că am plecat acolo, nu știam ce să facem. Eu am cumpărat o cutie mică de săpun pentru zece cenți. Eu urma să merg acolo afară, să stau acolo, și să predic pe scări. El a zis că el

urma să meargă sus pe vârful dealului să facă ceva comerț. Eu am mers cu el. Acolo era o biserică mare veche Baptistă așezată acolo sus, goală. Domnul mi-a zis: „Oprește-te acolo.”

Eu am zis: „Lasă-mă afară chiar aici, Frate Wright,” și m-am oprit. El a mers înainte sus și a venit înapoi. Eu am mers acolo și nu am putut deschide ușa. Eu am zis: „Doamne, dacă Tu ești în aceasta și vrei ca eu să merg în biserică, deschide ușa pentru mine.”

Eu am șezut jos acolo și mă gândeam. Am auzit pe cineva venind, a urcat, și el a zis: „Bună ziua.” El a zis: „Ați vrut să intrați în biserică?”

Eu am zis: „Da, Domnule.”

El a zis: „Eu am cheile aici.” Am început un miting. Prima săptămână, aproape nimic. Prima seară eu am avut o adunare, Fratele Wright și familia lui. Primul lucru care-l știți, la sfârșitul săptămânii ei nu au putut nici măcar cu greu să stea în curtea lor. Totuși mielul acela nu a venit. Fratele Hali a fost salvat în timpul acela, păstorul de acolo acum. Eu nu puteam afla unde era acest miel. După un timp, afară din Biserica lui Cristos, jos dedesubt de deal, acolo fetița aceea care nu s-a mișcat de nouă ani și opt luni, zăcând acolo - acolo era ea. Voi toți cunoașteți povestea.

168 Da, domnule, în după-masa aceea când Busty Rodgers (solid mare, veteran zdravăn) stând acolo, eu am mers acolo afară, și acolo stătea adunarea Fratelui Smith să râdă de mine, să-și bată joc de mine pentru că botezam în Numele lui Isus.

Eu am pășit afară în apele acelea nămolose din Tottensford unde ei aveau un pârâu acolo doar susurând cât de tare putea. Doi diaconi au pășit afară cu mine. Eu am zis: „Eu stau aici în această după-masă să reprezint Sfânta Scriptură a lui Dumnezeu.” Am zis: „Eu citesc în Biblie aici unde Petru a zis 'Pocăiți-vă fiecare din voi, și fiți botezați în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor'.” M-am întors în jur, am înmânat cartea unuia din diaconi, am pășit acolo afară, și am zis: „Oricine vrea care se pocăiește de păcatele lui este un supus să vină.” Am pășit afară acolo în apă, și am zis: „Mi se pare că îngerii șed pe fiecare ramură,” apoi eu am pășit înăuntru.

169 Oh doamne, cam la timpul când am botezat cam doi sau trei, toată adunarea lui, acele femei îmbrăcate cu rochii fine de mătase, lovind apa aceea, strigau cu tot glasul lor. Eu am botezat toată adunarea lui în Numele Domnului Isus Cristos! Voi știți asta. Eu am fotografia despre aceasta.

Acolo a fost aceasta. Ce era aceasta? Adăugind la virtutea voastră vedeți. Lăsați-o în pace. Dumnezeu știe cum să o facă. Dumnezeu știe cum să aducă aceste lucruri la împlinire. Lăsați-i să spună ce vor ei. Nu faceți nici o deosebire. Doar continuați să mergeți.

Busty Rodgers, stând acolo, când el a văzut aceea, el a zis: „Atunci, eu cred aceasta din toată inima mea,” și a venit afară în apă îmbrăcat cu hainele lui cele bune și a fost botezat în Numele lui Isus Cristos.

170 Cam cu trei sau patru ani în urmă ei m-au chemat aici jos la spital în New Albany. Acolo el era pe moarte cu cancer; doar mâncat tot. Doctorii i-au dat de trăit până în dimineața următoare. El a zis: „El moare chiar atunci, vino imediat.”

Eu am mers jos în cameră. Când am mers, stând acolo și mă rugam. El a zis: „Billy, acolo este un curcubeu ocolind acel colț acolo.”

M-am întors să privesc. Am zis: „Busty, acela este un legământ. Tu nu vei muri. Legământul sângelui te salvează.” Mi-am pus mâinile peste el, și am zis: „Doamne Dumnezeule, prin vedenia aceea de acolo care dovedește că Tu ești aici, legământul Tău este: prin rănilor Lui noi suntem vindecați.” Mi-am pus mâinile peste el, și acolo el s-a făcut bine. L-au trimis acasă.

171 Cam patru sau cinci ani - cam patru ani - pescuiește în sus și-n jos pe râu și toate merg înainte, și unde a fost cancerul în jurul esofagului stomacului; el avea bățături, a fost un nod mare și tare. Doctorii, veteranii spitalului i-au spus că ei aveau un tratament cu cobalt care poate să întindă aceea; să lase mai multă hrană să meargă jos deodată. (Lui îi era greu să ia hrană multă; el trebuia să mănânce așa de încet.) El a mers acolo să i se facă aceasta. Eu nu am știut că el era acolo.

Apoi când ei l-au operat, au aflat că aceasta l-a aruncat într-o convulsie, și el a avut un atac. I-a paralizat o parte a lui în jos în felul acesta; și singurul lucru pe care el îl putea face era să strige doar pe jumătate. El a luat un creion în felul acesta și el mergea: „Uhh, uhh, uhh” și el a încercat să scrie, tremurând în acest fel cu mâna lui bună. Partea lui stângă era paralizată. Mâna lui... „Isus a salvat, o mie nouă sute și ceva,” și el nu a putut să o obțină.

Astfel acum când soția lui a zis: „Frate Branham, eu nu știu ce vrea el să spună prin aceea.”

Eu am zis: „D-nă Rodgers, ce el vrea să zică că erau o mie nouă sute și ceva că el a fost salvat și

botezat în Numele lui Isus acolo jos. Acea este ceea ce se plătește acum. Lui nu-i este teamă să moară." Am zis: „Doamne Dumnezeule, cruță-i viața! Eu mă rog în Numele lui Isus ca Tu să-i cruți viața lui." Am pus mâinile peste el. Paralizia l-a părăsit, convulsiile s-au oprit, și el s-a ridicat din pat, și el este acum sus dând mărturie.

172 Adăugați la credința voastră, virtute; adăugați la virtutea voastră, cunoștință; la cunoștința voastră, cumpătare; la cumpătarea voastră, răbdare; la răbdarea voastră, evlavie; la evlavia voastră, iubirea de frați; la iubirea voastră de frați, Duhul Sfânt, și Cristos va veni. Deoarece chiar sub El, Duhul Sfânt, este Duhul lui Isus Cristos în Biserică să manifeste virtuțile acelea.

Oh doamne, iată că este doisprezece și un sfert.

„Eu îl iubesc, eu îl iubesc,

Deoarece El m-a iubit întâi... (departe jos aici înainte ca voi să fiți ceva)

Și a plătit (ce a făcut El?) salvarea mea

Pe lemnul Calvarului."

De unde știu eu aceasta? Deoarece El m-a iubit întâi.

„Eu îl iubesc, eu îl iubesc,

Deoarece El m-a iubit întâi... (acolo este cauza)

Și a plătit salvarea mea

Pe lemnul Calvarului."

173 Eu îi promit în această dimineață din toată inima mea că prin ajutorul Lui și prin harul Lui, mă rog ca eu să caut zilnic fără încetare până când eu simt fiecare din aceste cerințe curgând în această statură micuță a mea. Până eu pot fi o manifestare a lui Cristos cel Viu, căci El a devenit păcat ca mine, ca eu să pot deveni neprihănirea lui Dumnezeu ca El. El a luat locul meu. Doamne, lasă-mă să-l iau pe al Lui, acum, deoarece acesta este scopul pentru care a murit El.

Câți vor promite același lucru prin harul lui Dumnezeu. Cu capetele noastre aplecate acum și mâinile noastre sus.

Eu îl iubesc...

(Eu promit aceasta, Doamne. Această biserică promite aceasta. Statura deplină a lui Isus Cristos)

Deoarece El m-a iubit întâi,

Și a plătit salvarea mea

Pe lemnul Calvarului.

www.messagehub.info

Predici De

William Marrion Branham

"...ci în zilele când al șaptelea înger va suna din trâmbiță ..." Ap.
10:7